

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienybė Lietuviu“
 Published every Wednesday
 Brooklyn, New York
 Yearly subscription rates:
 In the United States and
 Canada \$2.00
 To Foreign Countries \$2.50
 Advertising rates on application.
 Address all communications
 to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand St.
 Brooklyn, N. Y.

„Vienybė Lietuviu“
 Išėina kas trečiadienį
 Brooklyn, N. Y.
 Prenumeratorių mokymai:
 Suvienuose Valstijose ir
 Kanadoje \$2.00
 Europos ir kitur \$2.50
 Prenumerata mokama iš viešaus.
 Prenumeratos metas skaitosi nuo laiko užsirašymo,
 ne nuo Naujojo Meto.
 Apgarsnių prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
 120-124 Grand St.
 Brooklyn, N. Y.

WIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

Visuomenės, literatos ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 25.

Brooklyn, N. Y., 17 d. Birzello (June) 1908. m.

ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIII.

LIETUVIAI AMERIKIEČIAI, PASIGAILEKIM SELPKIME MOKSLEIVIŲ TALENTUS!

Šiuose kapitalizmo bei despotizmo laikuose, eina kova, kad liaudžiai suteikti geresnį gyvenimo būvį, surėdimą; eina kova, kad jos (liaudies) smegenyse įdėti daugiaus mokslą ir šviesos, idėti daugiau troškimo prie Laisvės.

Bet kas gi tai miniai, liudžiai suteikia tą šviesą, mokslą; kas veda prastą žmogelį prie laisvės? Kas kariauja su žmonių išnaudotojais, biurokratais, tamsybės šalininkais? Kas patįs stato krutių ir kitus gailina kovoti su mūsų gyvenimo priešais? Ugi tai vis mokslą vyrai, talentai, studentai. Bet ar mus tauta daug tu, mokslą vyrų ir gailvintojų turėti? Ir tu pačių mažas burelis, kencia skurdą, badą, vargą. Tikrai dirsti kim į trumpą praicitį. Juk iš skurdo ir bado mirė Kurdirka, Vaičaitis, Višinskis, Biliunas, pagaliaus kun. Jau-nius, o dar neseniai Bagdonas-Bagdonavičius ir kiti, daug triuso ir vargo padėję mūsų visuomenei, daug prakaito nulašinę savo tamsesnių jų brolių labui. Ypatingai tiejie mokslą vyrai, kurie tamsui viešpataujant ir „šiuksčiam šiuksčiam veji“ pučiant jie savo širdise užkurta liep suojancia šviesa žadino kitus, rodė kelią prie laisvės, lygubės, brolybės mūsų gyvenime, progose ir sąlygose; ir tie žmonės, tie mokslą vyrai turi elgetauti, prašydami duonos kashnio, maisto savo gyvybės užlaikymui!.

Jaunūtiš-Vienūolis „Vilniaus Žiniose“ 65 a-ryje šių metų rašė: Krokašos lietuviai, sudėję skatikėlius, „vietoje vainiko ant a. a. prof. kn. Jaunio grabo“ patakoja juos „Žiburėlio“ draugijos išdan, idant Lietuvos „dar gyvitai“ turėtų duonos kashnelį — ne kaip lavonai trokštų... „vainikų“...

Turime viltį, kad Lietuvos visuomenės širdis giliai susijudins ir atsiras daugybė tu, kurie trokšta šelpti „lietuvių genijaus gyvybę“ o ne jo „lavoną“.

Todeli ir mes, amerikiečiai lietuviai, išgirskime, atsiliepkime, prisidėkime savais skatikėliais ir gelbėkime Lietuvos viltį, mokslą vyrus — darbininkus nuo prazūties ir mirties. Juk mūsų amerikiečių

lietuvių gyvenimo sąlygos daig geresnės; tiesa — dabar krizis. Bet eikime pas tuos, ką smuklėse praleidžia savo sunkiai uždirbtus centus, ką neaukaus revoliucijai, socialistams, bet noriai duos skatikėlių — kitą, naudai mūsų einandiosios mokslus jaunuomenės, kuri taip nuo mūsų reikalauja pagelbos. Įpuolęs mūsų skatikėlių „Žiburėlio“ arba „Motinėles“ išda, neis ant mūsų blogo, bet sulaikyks mūsų talentus nuo prašinėjimo duonos kashnio ir nedaleis įpulti jiems į ligos ir mirties nagus.

Aš atjaudamas visą dabar tūj vargą einandiosios mokslus jaunuomenės, šaukinosi sykių su „Žiburėlio“ Valdyba: jį, broliai amerikiečiai: gelbėkime aplėistus mūsų tautos darbininkus, susimylėkime ir siųskime aukas „Žiburėliui“ bei „Motinėlei“ — kiek kas galėdami ir raginkime kitus prisidėti prie šio kultūriško darbo. „Ačiū“ taris Jums Lietuva, o mokslą einanti jaunuomenė nebemirsis bado, skurdo ir vargo, bet dirbs jos ir mūsų naudai.

Gerai ir naudinga būtų, kad „Vienybė Liet.“ atvertų savo laikraščio skiltis rinkimui aukų talentus šelpti ir kad su šiuom žygiu praneštų apie tai. Kiekvienas bevienas pasiskubis iš mūsų paukotų, kiek kas išgėdami ir pavardės su auku turi kiekvieno viešai buti garsinama.

Lietuvio širdie! atsiliepk, parodyk, juk tikrai esi vargdienių brolis!.

Jei tikrai myli, jei tikrai nori sulaukti laisvės, atsiliepk veikiai galinū darbu!...

Glauk, gaivink, šildyk, pelenk alkančias Tavo mylimiausiu vaikeliu sielas!...

J. Sekevičius.

Liaudies universitetai.

(Tęsa).

Panaši, bet daugeliu smarkiau bujojanti savitarpinė liudies apšvieti eina Skandinavų pakraščiais: Švedijoje, Norvegijoje, Danijoje ir kit. Čionai visur yra kuriami **Liaudies universitetai**, kiekviename krašte turintis sau ypatingus pavadinimus. Taip va — Norvegijoje randa me „Darbininkų Mokslo Akademijas“, Švedijoje „Darbo Žmonių Institutus“, o Finlandijoje „Žmonių Universitetus“ kurie, ypatingai, Norvegijoje

yra įsteigiami per bendrą universitetų ir švietimo ministerijos pasidarbavimą. Sunku yra pasakyti trumpais žodžiais apie naudą, ko kia gali atnešti bendras darbas valdžios ir mokslų. Valdžia suteikia liudies universitetams finansiską paturėjimą, o mokslą vyrai, universitetų studentai pasirupina iš savo puses suteikti liudžiai reikalingiausias žinias, priedamiausią mokslą suprantamiausias lekcijas. Ir pasizūrėjūs į skandinaviškųjų tautų gyvenimą, matosi, ko kiek puikias pasekmes atneša jų savitarpinis apšvietimas. Kad jie kulturoje namie pakilę ant gana augšto laipsnio, daug augstesnio, pavezdanu negu Rusija o rimume — negu Amerika, to niekas neužgiedys. Tą liudija jų plati ir kasykis einanti garsyn literatūra, tą liudija jų geresnis pasilaitymas pas visų luomų gyventojus; net ir darbo klau simas ten nėra toks bausis, toks grumojantis, kaip va Vokietijoje, Prancuzijoje ir Amerikoje — pačangiausiai laikomuose kraštuose. Jeigu kur ir iškyla klesinės kovos, — o jos iškyla gana tankiai, — retai jos esti taip bausios ar kruvinos, kaip va Amerikoje. Ten draugijos gyvenimas, nors toli dar nuo ideališko, toli nuo to, kad jis būtų aniuolams siulomas, vienok daugybė jo klausimų rišasi mokslo keliais. Parlametuose, eina didyn skaičius liudies atstovų. Kodėl? Delto, kad visapusiskai apšvietusi liudis žino jau kiti savo atstovus rinkti. Finlandijoje, kur caro knutas švilpja, išrinko parlamentan netikėtai daugybė socialistų, revoliucionierių ir caro valdžios priešų, bet nemažą burelį moterų. Kodėl tai? Del to, kad liudis mato ir tarp moterų sau lygius vadvus, kad jau ji apšvietų moterų eilise randa tikėkamas ypatas uzimti parlamente sedynes.

Ir išeivijoj skandinavai neprapuola. Amerikoje švedų yra skaitoma į 500.000. O lietuvių į 400.000. Tik vienu šimtu tuštantų mažiau. Švedai čia turi savo dē dienraščiu, o lietuviai — nė vieno!... Skandinavijos pusiausalyje ir Finlandijoje kiekviename mieste ir kai-kuriuose net kaimuose važiėja profesoriai, universitetų studentai ir kiti apšvietė vyrai, parangdami laisvės mokslo lekcijas. Didesnėse pilise yra

ikurti sistematiški mokslo kursų išguldymai. Nepraletžia čionai progos nė vienas inteligentas, kad kuomi nors prie liudies švietimo nepri-sidet. Išnaudojama esti visokios draugijos, visokios įstai-gos, visa literatūra: kad tik pakelti žmonese augstyn jų samonę. Ir tas viskas pastate skandinavų tautas eilesna pažangiausių ir demokratiškiausių šalių. Ypatindai tame atsizymi Finlandija, kur liudies švietimas sutinka ant kiekvieno tako žiaurų priešą — caro valdžią, o vienok į tą heveizint, vargiai begu yra kur nors ant švieto tokie dideli demokratijos laimėjimai, kaip mažiukeje ir šaltoje suomių valtybeje.

Danijoje, žiemos metu uki-ninkų ir darbininkų vaikai, praleidžia laiką miestų ir miestelių liudies kolegijose, kur važiėja paremis piniga, o didesnėse mokslo įstai-gos suteikia mokytojus ir kur sus. Čionai greta abelno ap švietimo yra da išguldoma spe-cijalkas zemdribystės mok-las. Tokies kolegijos yra ne tik miestuose, bet ir ant laukų; jos panašios yra į vakarines lekcijas ir tesimus mokyklų mokslą vakarais Anglijoje ir Amerikoje; bet Danijoje jos daug vaisingesnės is to atžvil-gio, kad čia visi gali eit; tuom tarpu Amerikoje ar Anglijoje, dirbantys ant maisto neturi kada: kitokios sąlygos.

Iš šaltų skandinavų pakraš-čių persikėlę su peržalga ir karštą ir tolimą Australija, mes ir čia randame liudies univer-sitetus, — daug platesneje for-moj gyvuojančius, negu kur nors Europoje.

ŠVIESOS!

Kad apšvietimas prie vienybės veda, o kad vienybėje — galybė, tai jau senai datirta ir neužginama teisybė. Be apšvietimo nėra vienybės, o be vienybės — nieko svarbaus gyvenime negalima padaryt. Čia užkliudysiu revoliucijos šelpimā ir apšvietimo platinimā. Dabar jau visiemis aišku, delko Rusijos revoliucija ne pavyko: liudis nebuvo ganėtinai apšvietusi, nesusipratus, griebei uz ginklo ir... zuvo. Juk jau pamislino: ar gali viena ypatas, caras valdyti 130 milijonų žmonių, ir taip elgties su jais, kaip jis sau uzi-mano? O vienok taip yra, nė tik valdo, bet šaudo, pjauja

karia, kalėjimuose pudo ir tt. Ar gi tai ne aišku, kad liudis da tamsi?... Nepamenu kur aš skaičiau pasakelę apie arklių karalystę. Kada arkliai susiprato, apsi-zitūrė, — kad jie yra daugeliu stipresni už juos plakanti su rimbū žmogų, — jie teng-va savō kanktintojā apgalėjo ir įstaiše šavo karalystę. Ar gi negalima da ir mūsų liudį prilyginti prie anų dar savēs nepažinusių arklių?

Reikia mums šviesos... La-bai pagirtinas darbas lietuvių amerikiečių. Kurie pradėjo siuntinēt į Lietuvā laikraščius, knygas ir kit. šviesos trupū-čius. Rodės, kad tame pirma-sis padarė žingsnį p. Naujo- kas, įsiai vietoje aukant ir re-voliucijos fondā, sumanē tie-sioginti kelm duoti lietuviams savo broliams ka gali šviesos.

Bet dabar pajūtojasi klausimas, kur nemiršus negalima palikt. Kas daugiau aukauja ir geriau daro ar tas, kuris duoda dolerį į revoliucijos fondā, ar tas, kuris už tą patį dolerį siunčia šviesos?

Mano nuomonē: kuris siun-čia literatūrā, tas dvideubai aukauja. Atsigrizus į praeju-sią, nenusisekusią revoliucijā aiškiai matosi, kad pinigai ant ginklų ejusieji labai ma-žai naudos tesuteikė, ir tai todėl, kad, kaip jau sakiau, žmonėms apšvietimo truko. Pinigai ant apšvietimo išeiti siunteria nūda liudžiai atnesia.

Amerikiečiai lietuviai tuo-jaus pradėjo siuntinēt tėvydēn laikraščius, knygas ir tt. kaip tik Lietuvoje spauda atsidarē. Labai ir labai geistina, kad tas darbas nešiliattų bet fi-dintus.

Tiktai prie to reikėtų pridurti porā patarimū: 1) kad vieton aukavimō į revoliucijos fondā, už tuos pinigus stačiai prenumeruotų laikraščius (Su tuom mes nesutinkame: yra žmonės, kurie geruose laikuose išsitenka ir laikraščiu užrašymū ir revoliucijos pašal-pai; yra tokių, ką tik viena katrā reikalā mėgsta ir mato reikalingu renti. O tie reika-lai abu yra geri. Todėl atgrā sinti žmonės nuo vieny, o pri-jungti prie kitų reikalū nē ga-lima, nē reikalinga. Reikia lietuvius raginti prie visko kas tik Lietuvos žmonių išliuo-savimui bus reikalingu. Red.); 2) lietuviams tėvyneje yra vie-tiniai laikraščiai, naudingesnī, kaip va: „Zarija“, „Lietuvos Ukiniškas“ ir „Vilniaus Zi-nios“; todėl kad stačiai tuos ir

išrašytū savo vienauciams, 3) tēmyti, idant laikraščiai tik į norinčiųjų šviesos rankas pa-tekty, kitaip jie bus be daudo ant sienų iškljuos. Pirmiaus revoliucijos laiku žmonės šaukē: „ginklų, mūokit mums ginklų!“ Dabar jau šaukia: „šviesos, daugiau šviesos!“ Apsisvietę žmonės ai-kiau savo skriaudas supras ir greičiau laisvę iškovos. Ginklų mums nereikēs pirkt, nes mūsų caras Mikolas ju apšiai turi. O reikia žinot — jisai neper-blogiausias žmogus: jisai jau-niausias ir stipriausias vyrus pašiaukia ir įduoda kiekvie-nam po gerā ginklā, ir da iš-mokina, kaip jį vartot. Tikrai reikia, kad mūsų jaunuomenē zinotų, pries ka jį vartot.

Todėl šviesos, daugiau šviesos mums suteikite, broliai amerikiečiai!

Vargo Lapelis.

Lietuviu keleivių namas.

Kelios savaites atgal atsibu-vo New-Yorke Amerikoje lie-tuvių bankininkų arba Kele-ivystes agentų susivazavimas, su tikslu įsteigti šiame mieste lietuvių keliauninkų namą. Tas namas jau įsteigta po vardu „Lithuanian Passenger Transfer House“ (Lietuvių Keleivių Namas) ant 9 Wa-shington st. N. Y. City.

Pirmininku minėtos įstaigos tuom tarpu yra p. M. Valsevi-čiūčius, iš Scanton, Pa., o raštinkininku M. Paltonavičius iš Worcesterio, Mass.

Keliauninkai, važiuojantie Europon su išpirktoimis lėta-kortėmis iš vietinių agentų, prisidėjusių prie minėtos įstaigos, važiuos dabar per „Lith. Transfer House“ ir bus įstigos tarnaujanciu patikti prie stoties ir nuvesti prie lė-tovo.

Tikslas, kuriam lietuvių bankininkų vienyta, jau iš-nomas; bet ir siekis toje, patę pęsave jau matomas ir naudingas. Daznai juk girdžiame pasi-guodimus, būk pas Lietuvos, nesą vienybės, nesą tautiško susipratimo, — mūsų tautiečiai šalinasi nuo savųjų ir viso kiuose reikaluose ar reikalė-luose greičiau kreipiasi į sve-timaucius, negu į savus.

Kad taip yra, pamkime pavyzdžiui žydus bankininkus arba laivakorėjų agentus New-Yorke. Kiek jų yra! Ir visi jie prisidengė tai lenkiška ar lit-taviskā ar kitoniška, — net kū-kriekcioniskais ženklais, — ve-

liava, ir daro sau gyvenimą (ir kokį dar!) ne iš savo tautiečių, bet iš kitataučių: lietuvių, lenkų, slovakių ir kitų žemai — kultūriškų tautiečių. Leiki j tokio „krikščioniško“ žydo banką arba j jo keleivių biurą, — atrasi pilną, prigrustą lietuvių, lenkų, slovakių, ungarų ir kitokių.

Nugy, nueiki prie lietuvio: pas jį atrasi vien lietuvius ir tųjų neperdaugiasia, o kita tautiečių nė nematysi: gal kelintas lenkas bus.

Ir kodėl tas taip yra? Tarpe daugelio priežasčių, yra viena, gana svarbi. Visi tie, kurie šiokių ar tokių budu imasi patarnauti savo tautiečiams, neugėbia atsakančiai atlikti savo pareigų kas link savų tautiečių, prieg to ir nesisten-gia. Jie remdamiesi ant tauties kumo, reikalauja, idant jo tautietis, vardaū tautystės ne tik jam neštų savo skatiką, bet ir dar džiaugtųsi iš to. Tada kaip tas tautietis velija geriau kam kitam ir daugiau užmokėti, by tik turėti geresnį ar patar-navimą ar globą arba perkamąjį daiktą.

Matoma, kad tą galų-gale suprato mūsų lietuviai-bankininkai. Su tuo siekių jų įsteg-ta augčiau minėta įstaiga „Lietuvių Keleivių Namai“. Šioje įstaigoj visi tarnaujantieji — lietuviai. Čia yra daugiau ne 36 kambariai, naujos lovos; nauja, šviri patalynė.

Už patikimą prie stoties, nuvedimą prie konsulio arba prie kunigo, jeigu reikalas yra, taipgi už laivakorėjų at-žymėjimą, nuvedimą ant laivo ir nakvynę, kiekvienas keliau-jantis užsimoka j „Lietuvių Keleivių Namą“ nedaugiau per 75 c.

Esant tokiai įstaigai su ge-rai užvesta tvarka, — greitai laiku patijs lietuviai persitikrjs, jog jam geriau, smagiau ir maloniau važiuoti per lietuvi, negu per kitatatių.

Dabar lietuvis, išpirkęs lai-vakortę pas lietuvių agentą, jausis, jog visą laiką kol pa-sieks laivą bus globoje savųjų. Jį lietuvis palydės ant stoties; kiti lietuvis patiks New York-e, lietuvis jį prigerbs, suteiks jam globą, dabus kad jo kas nęprigautų, nenuskriaustų, vienu žodžiu — suteiks jam geriausį aptarnavimą. Ir lietu-vis agentas ar klerkas nieka-dos nędris prigauti, nuskriaus-ti savo tautiečio jau vien ir dėlto, jog kiekvienas lietuvis turi per ką ir kam pasiguosti, — tam yra lietuviški laikraščiai, lietuviška visuomenė. O to nesibijo svetimtaučiai agen-tai, gyvenantieji New Yorko lindsayse; pas juos lietuvis negali rasti sąjausmą arba pa-garbą, greičiau ras panieką.

Pats gyvenimas greitai laiku tą aiškiau parodys lietuviui, ir lietuvis persitikrjs, jog jam ir smagiau ir maloniau, ir nau-dingiau turėti reikalą su lietu-viu.

Mano nuomone, lietuvių bankininkų užmanimas susi-jungti, (iš dalies jau įkūnytą) yra vienas budų — vienyti sa-vo tautiečius, atitraukiant juos nuo išnaudojimo, kurio dabar visur pilna. Geistina, kad tas kuogreičiausiai vyktų.

Dr. Karpikas.

Kritiszkas pjeszinelis.

(Uzbaiga).

Ji vieta „liesios“ Išminties pasisiulo Dora, siulanti taip pat, kaip ir Gyvybė — augštybę; jau Choras buvo besu-tinkas priimti Dorą, o čia Priešginybė šmakšt ir apmela-vo Dorą, sakydama, kad ji yra melaginga, šlykšti, niekinga, Niekybės sebrė, o Niekybė mat, — taip dorus lengvai pa-gauna, jog tas (bene „tie“?). „beždams, nesubliuana... Ji drasko juos, kaip vilkas burių bandą; jai mušant, doras kiša savo žandą...“ Ir Choras vėl rankas nuleido: „kam tada pasivest? kas galėtų“ jį „vest“? Linksmybė, „kaip ra-dasta, kaip paukšte perlė(?)“, kaip saulutė, kaip veją(?) auksinė“, ravejanti, kaip dy-ges, „vargą iš buvio“ pasisiulo už vadovę gyvenime. Greta jos pasisiulo žudąs „pagedimo, melo smaką“ (!) *Liudnumas*, kuris „jaučia, mąsto, girdi, mato“; Linksmybei iš naujo pasisulius, — Priešginybė ne-paliauja jos peikusi. Čia jau užtenoravo *Kiltumas*: „viskas turi šaukties prie Kiltumo: kur nėra Kiltumo, nėra augštu-mo“.

Netrukus apsiereiškia *Grožybė su Meile*, kuriuo-dvi „viską kelia, gydo, nuo jų nie-kai atsoka, kaip nuo skydo“; taip gyresį, kad net save pa-vadino kitomis ypatybėmis, butent kiltumui, jausmais ir teisybe. Išmintis agituoja už tai, kad „reik visiems geriams kruvon sueiti, sutverti vieną kilną, gabų kuną“ ir už muver-tiną „kai-kokio priešų, baisu-mo, kurį, sako jos, „remiam, save naikinam, protan nuodus sentim. Agitacija pasiseka, — Išmintis, Meilė ir Grožybė užtraukia tercetą, paskui pri-sideda prie jų Dora, toliaus ši draugija progresuoja ir priima Energiją ir Kiltumą, galų-gale — Linksmybę ir Teisybę ir dainuoja apie gyvybę ir apie ypatybes, Gyvybei reika-lingas; protui sexteto liepiama joti ant *Išminties, pabalnojus ją Meile*: „tarp visko tur but dytis protas: Išmintis tur but žirgas su Meile balnotas“.

Choras nudžiunga prieš gerų Ypatybių oktetą ir apskelbia pasauliui savo protavimo vai-sius, butent „Gyvybė bus kil-ta, jei ją suprasim, ji bus gera, jei laimė joje rasim“.

Pasii-kinama paskui, kad „neras tas laimės, kas turės sunkumą, nebus tas augštu, kas turės žemumą... bepročių bus, kas jiesko beprotystės, benaudžiū bus kas dygsta iš niekystės“ (kas žino, ar iš niekystės gali kas išdygti?). „Pražus, kuris save valdyti nemoka, Nuskes, kuris nuo tilto upen šoka...“ Taskuris aišku, kaip diena!

Atsiliepia *Slaptybė*, kurios „esatos... kozną augina“, ir atsiliepia *Nusiminimas*, pata-riąs žmonėms buti hemisliais, nieko nežinoti, idant daug ži-noti; nieko buvyj neješkoti, idant viską surasti. Slaptybė parodo „Beprotystės juoda kū-ną“ ir šiurkštų baisuną“ pa-tardama atmint „jog... koznas“ (polionizmas) bus tokiu — parodo mirtį (nejaugis „koznas“ bus mirtimi?). Choras visai nusiganda, nėra Mirtis „bassu“ praneša-

apie „protingų, kiltų, teisingų, mulkių, niekšų“ žuvimą. *Liudnumas* jai pritaria; Energija apkaltina sauzudžius, Liudnu-mas juos teisina, Išmintis tar-pininkauja ir nuramina Chorą. Prieš pat galą liudnumas dar sudėjuoja: „ateis tas laikas, kad visai pastirsiu... mirimo jautimus, skausmus patirsiu... kad bandyta perstatyti įsikuni-vienok žinau tikrai, jog reiks pražuti...“ Visą kantatą užbai-gia choras trijose ketureilėse.

Iš privesto turinio matome, kad bandyta perstatyti įsikuni-jimą žmoguje dvasiškų ir pro-tiškių jo ypatybių ir jų reikš-mę bei įtekimą ant jo. Ar nu-sisekė tas padaryti — te skai-tytoj as sprendžia.

Mano nuomone, tas nenusi-sekė, nėra mės matome visoje kantatoje „verba, verba et propterea nihil“. Kantata ne-turi jokios prasmės ir gaila autoriaus gabumo suvartoto tokiai kantatai (ji užima 17 puslapių spaudos).

Kas link poetiškos kantatos vertės galima butų daug pa-sakyti, bet aš manau, kad jau ir taip perdaug užemiau vie-tos, todėl nurodysiu čia tik tai svarbesnius nenuoseklumus.

Ritmas beveik visur šlubuo-ja ir tai dėlto, kad autorius nevisur teisingai priegaiduoja žodžius; paveizdan, aš nema-tau taisykliško ritmo šiame: „Viskas laisva, koznas daro, kaip sumano: Kas netrokšta kilti iš bjaurių klanu, bus ne šiandien, tai rytoj paspir-tas...“ Dėl rimos vienoje vietoje zodyje „nera“, priegaiduoja-pirmą sąjamą „antroje gi-antre; kas-ka“, o priegaidos kilnojimas rimo dėlei netik-šciai kenkia eiliavimui, trukdo skaitymą, padaro iš poezijos kratinį; jei poetas mano pri-silaikyti vienos kokios nors tarmės, o ne visoje mūsų lite-ratūroje priimtos — tai vertėtų ir su priegaida apsieiti manda-giau. Toliaus, ar yra ritmas: „Aš išbandau, kokią jį turit galę, Aš rodau, kaip naudojat savo valę!“ (pusl. 8), arba „Aš niekšes neesmiu, jį patys toki! jį pats kvaili! jį pats niekai visoki!“ Arba čia: „Jei jį pats laimė buvio žuva, kri-ka... ir tt.

Apie rimą galima butų pa-sakyti, kad jis labai paneši į seniai apleistąjį Čenstochavos rimą, — taip jame nėra reika-lingo lengvumo ir įvairumo. Rimai ant „ybė“ sutinkami ant kiekvieno beveik puslapio: „dalybė — silpnybė“ (4 pusl.) „esybėj — daugybėj, kvailybė — skirtybė“ (5 pusl.) „tikrybė — neteisybė“ (6 pusl.) „gyvybė — augštybė, ypatybė — daugybė, niekybės — bjaurybės“ (7 pusl.) „linksmybė — teisybė, teisybės — bjaurybės“ (12 pusl.) augšty-bė — teisybė“ (13 pusl.) „vieny-bės — dorybės, butybė gyvybė (14 pusl. — kantatoje vartojama rimo dėlei vienoje ir toje pat prasmėje „butybė“ ir „butinumas“); Toliaus sutin-kame tokius, rimus kaip: „mokam — šokam, apdaro — daro, numirdina kitą — eina į glita, dvasia — puse, jį patys toki — pats niekai visoki, yra — nėra, banda — žandą, reges — neturės, protas — balnotas, ne-

mosa — šoka“, ant 16 pusl. du „ykiau „grabo — nelabo“ ir „gra-bas labas“ — čia grabui nesu-rasta kitokio rimo; „niekas — sniegas, užėina — paeina, niekus bus, nieko — vieko ir vieko — nieko“. Apart to reiktų pažymė-ti, kad tankiausiai rimuojami yra veiksmazodžiai (verba) su veiksmazodžiais, kas netinka poezijoje, nėra įneša jį nuobo-dumą, vienodumą ir visų pa-prasčiausį rimą, kas tikdavo ir buvo geru Poškos laikuose, o ne šiandienai. Toliaus sutin-kama aiškūs nenuoseklumas, kur poeta rimo dėlei spraudė netinkančius toje vietoje žod-žius, kaip antai:

„Išmintis! Tas tiesa!
Jos kiltybė liesa!“ Tas zo-dis „liesa“ čia išsprustas visai ne vietoje, tartum rozė j šluo-tą.

Kas link sulyginimų, tai jų randasi nedaug, ir retai jie poetiški. Sakoma (pusl 11), kad tas, ką niekybė pagauna, noris jis butų doros pasekėja, „nesubliuana“; niekybė dras-ko dorus, „kaip vilkas burių bondą“. Neesu girdėjęs, kad kur butų sakoma „burio ban-da“; „burys“ reiškia kerktę, daugumą, ir sakoma yra „avių, žasų burys“; banda — tai gy-vulių ir kruva, nėra ir sako-ma kai-kur „susieina j bandą ir geria“, „iš bandos vilkas pagavo avį“ ir tt. — bet kad kur butų sakoma „burių ban-da“ — negirdėta ir pirmą sykį j mūsų dailiąją literatūrą įveda ši išsireiškimą minėta kantata. O gal — „quod licet Iovion licet bovi“? gal.

Kantatoje randama nemažai ir šiaip jau stambių rashiavos klaidų. Vietoje klajoti — kan-tatoje „klejojama“ (pusl. 3); išsireiškiama: „niekas nežino-me“, „kurlinkui keliaujam“, „niekas nematom“, „gaunam lengvumą“, „kam silpnama tverimuisi liko“ (nesupranta-mas sakiny) „vienas apsver-biam“ (apsverbtis — nėra tokio veiksmazodžio), „maziausi niekai“, „storos baisybės“, „niekybės didybė“, „teisybės esybė“. Vietoje „priešą“ (ap-skūstinis linksnis) rašoma „priešij“ (pusl. 13), vietoje „vikryus“ (vadin. daug-k.links) — „vikri“ (pusl. 9), nuo „valia“ — apskūstinis butų valia, o ne „valę“ (pusl. 8); pjauties, bjaurėties, bjaurybės — rašoma „piautis, bjaurėtis, bjaurybių“; „blogas“ (iš len-kiško blahy) ir „koznas“ (iš lenkiško „kazdy“, didžiarusiš-ko — „kazinnij“) — vartojama visoje poemoje; kunas ra-šoma per trumpą „u“. Daug randasi sutrumpinimų, ypač įvardiečių ir veiksmazodžių; tokie trumpiniai šiandieną, kiek galima, yra vengiami iš-poėzijos ir iš to atžvilgio su-varžoma „licentia poetica“.

Poezija apart prasmės pri-valo turėti ir formą; sudarky-mas ritmo ir supainiojimas rimų pagamina poezijai tai, kad ji nustoja savo vertės, tarnauja egotiškais pačių poetų palinkimams ir aplen-kia savo uduktis, „tarnauti kame tokius, rimus kaip: „mokam — šokam, apdaro — daro, numirdina kitą — eina į glita, dvasia — puse, jį patys toki — pats niekai visoki, yra — nėra, banda — žandą, reges — neturės, protas — balnotas, ne-

ar bent stengiamės buti kul-tūriškais žmonėmis, tai ir pri-važome atminti, kad mūsų dai-lioji literatūra priklauso nuo mūsų pačių ir nuo mūsų lite-ratų susipažinimo su literatūros uždaviniais bei taisyklė-mis.

Isz „Susiv. Liet. Amerikoje“ 23-jojo seimo.

Pirmesniuose „Vien. Liet.“ numeriuose pranešėm, kai-kuriems smulkmenas apie atsibu-ros SLA. 23-įjį seimą. Da-ber paduodame, sutrauktoje formoj, jo nutarimus (medžia-ga surinkta iš „Tėvynės“, „Darb. Vilties“ ir kt.)

Seimas atsibuvo Scrantone, Pa. gegužio 25-29 dd.

Delegatų buvo viso labo 104.

Nutarimai:

1. Susisilpimas palikta kaip pirmiau: \$150 išmokėti pasi-mirus, kiekvienam pilnai užsi-mokėjusiam sąnariui.
2. Sprendimui pamatinti ir svarbesnių SLA. reikalų, taip gi rinkimui viršiniųjų įvesta (tai yra užtvirtinta jau įvesta) visuotinas sąnarių balsavimas (referendumus). Išbulinimui referendumų tvarkos nutarta išdirbti tam tikras taisykles, kurių sutai-symui išrinkta komisija: Da-mijonaitis, Balevičia, Aponai-tis.
3. Nutarta, kad jaunesni 16 kos metų sąnariai negali buti nė j seimų pasiuntinius ren-kami, nė leidžiami dalyvauti referendumuose.
4. Apie rinkimą moterų j centro valdybą — „Tėvynė“ sako: „palikt senoviškai“, o „DV.“: „pripažįsta lygias tie-sas“. Reikia manyt, kad mo-terys gali but renkamos.
5. Kandidatai j centro val-dybą turi patijs persistatyti per organą („T.“). Tad no-minscijų arba rinkimų regis nebus.
6. Organą patvirtinta leisti ir toliaus — „Tėvynė“.
7. Talpinimas raštų organe palikta redaktorius pažiū-roms. Kelianti vaidus raštai bus leidžiami perziūrēt Lite-ratiškai Komisijai: ar juos talpint, ar ne.
8. Redaktorių už prasikal-timus gali seimas prašalint.
9. Organas šeimynoms turi but siunčiamas po vieną eg-zempliorių.
10. Nesūsti organas išbrau-ktiems sąnariams.
11. Nepriimti j organą „ste-buklingų“ daktarų apgarsi-nimus.
12. Centro valdybon gali but renkami po 21 metų senu sąnariai.
13. Nupirkti kuriame nors iš žemiau pažymėtų miestų namą, kuriame bus patalpinta organo spaustuve ir visi SLA. turtai (archivas ir sąkrova). Tuomet tarpu paminėti tokiai vietai šie miestai: Chicago, Philadelphia, Bostonas ir New Yorkas. Apžiūrėjimui tinkamesnės tam namui vietos išrinkta komisija: Beržinskas, ir Balevičia (iš Chicago), Čapliskas (iš Bostono), Skar-zinskas (iš Philadelphiajos) Kundrotas (iš Brooklyn). Komisija turi tiesą išsirinkti po-

vieną ar du pagelbintuku iš vietinių kuopų.

14. Nutarta, pasirupinti apie lietuvių ateivius, kurie New Yorke (ir kitur) kase-larnėse ar ateičių butuose patenka j sunkų pinigiską ar kitokį padėimą. Dabar rods kalbėta tik apie New Yorką ir paskirta tam tikslui iš tautiškų centų \$100. Ar tai bus nutarta įsteigti prieglaudą, ar tik parupinti tam tikrą Letu-vį agentą, apie kurį seniaus buvo patarta „Vienyjebe Liet.“ nepilnai aišku. „Tė-vynė“ praneša, kad tie pinigai paskirti „emigrantų namui“, Išrinkta ir tam tikra komisija iš 3 ypatų: V. Ambrazevičius (iš Newarko), A. Kundrotas ir A. Pratkanėvičius (iš Brook-lyno).

15. Paryžiaus parodos lie-kamas paskolinti Vilniaus Lietuvių Mokslo Draugijai.

16. Prieglaudos namo pir-kimas atidėta, iki bus tam tikslui pinigų neimant iš pos-metinių išdo.

17. Pirkimas mašinos orga-nui atidėta, iki bus nupirktas namas.

18. Spaustuves apyskaitos garsinti kas 3 mėnesiai.

19. Padalinimas SLA j ra-jonus, atmesta.

20. Bertaininės apyskaitos SLA. turi tilpti trijuose nu-meriuose.

21. Pajieskojimai, draugys-čių ir kuopų balių apgarsini-mai organe turi but apmoka-mi.

22. Kasierius paliktas ant-senų išlygų.

23. Sekretorius, alga — po 10c. nuo kiekvieno sąnario iki 500c, toliaus po 5c.

24. Išrinktas spaustuves ad-ministratorius (S. Alyta iš Plymouthe, Pa.). Alga — \$15 savaitėje.

25. „Vištaliaus klausimas“ — nebeišrišama: komisija praneše, kad to senuko Argen-tinos valstybė neišduoda iš beprotamio.

Viršrinkai išrinkti kaip jau buvo rašyta pirmiaus: prezidentu F. Bagočius vice-prezidentu J. Tareila, išidoin-ku J. Skritulskas, sekretorium J. Zemantauckas, išdo globe-jai: T. Pauštys ir A. Stri-maitis; knyngium V. Kaunas.

Redaktorių — V. Jokuby-nas.

Literatūros komisija: Balevičius ir Sernas.

Aukų su linkėjimais atsių-sta suvirš \$90, kurios paskir-stytos: „Ziburėliui“, kanki-niams, moksliviams, revo-lucijai, prieglaudos namui ir dalis nepaskirstytų.

Tautiški centai paskirstyti šiaip:

- „Aušrai“ — \$200,
- Vilniaus universitetui \$200,
- kankinijams \$150,
- Sėno muzikališkam fondui \$100,
- emigrantų namui \$100,
- V. Kudirkos raštų iš-leidimui (TMD.) \$100,
- Valparaiso mokslė-viams \$100,
- prieglaudos namui \$91.35,
- Vištaliui \$60,
- Seimas kitiemet (1909) atsi-atsibus Worcester, Mass.

Susivienijimas Lietuvių A-merikoje turi 183 kuopas su 7568 sąnariais, jų tarpe — 236

nepilaamečiai. (Zr. „Tėv. 11 N) Turtas — \$35540.76. (Zr. „Tėv. 18 N).

Prie parašų po Lietuviu Moterų reikalavimu.

Vienas iš pirmaujančių Lietuvos Moterų Sąj. Komiteto darbų buvo rinkimas parašų po reikalavimu, kad dešimties pardavinėjimas būtų Lietuvoje prastai. Surengtas pabūrimas atsisauskinti Lietuvos Moterų ir rinkimas parašų po mintis reikalavimu. Komitetas nejučiai ieško nurodymų vien tik tai ką suvokiama nutartį ir jam kaip Komitetui įvykinti pareide. Todėl Komitetas neatsakinėjo ir nusišaukia ant visų tų užmetimų, kurie jam ar tai per spaudą, ar tiesiog per laiškus į Valdybą, buvo daromi. Nesustojto taip pat rinkes parašų ir tuomet, kad ir pati Demapaiskelbė jokių peticijų nepriimanti — Kamitetas pildė vien įakytą jam darbą.

Milžiniškas skaičius surinktų parašų bus geriausiu pamatu nepamatuota, gal net naivishko, buvusiojo Moterų susivaziavimo nutarimo. Satvarkyti parašai podraugų L. M. S. K. Valdybos pažymėjimu, atiduoti kaip buvo įakytas, tiesiog i rankas, vienam iš mūsų atstovų A. Bulotai. Statistika surinktų parašų sekanti: Iš viso parašų 12,961 Tame tarpe parašai vyrų 268 Visi parašai dalinasi i:

Table with columns: Region (Vilniaus gub., Vilnius pav., etc.) and number of signatures.

Kauno gub.

Table with columns: Region (Kaunas, Panevėžis, etc.) and number of signatures.

Suvalkų gub.

Table with columns: Region (Suvalkai m., Naumiesčio pav., etc.) and number of signatures.

Is Kuršo

Table with columns: Region (Liepojus, Alt-Auc, etc.) and number of signatures.

Is Lietuvos

Table with columns: Region (Peterburge, Tomsko, etc.) and number of signatures.

Visame tame skaičiujė parašų raudame vos 3,653 parašus originais (savo ranka par.) visi kiti 9,308 par. pa...

*) Tai skaičius negali būti procentais išreikštas, nes dauguma įgaliotojais ypatai surašyti dėti šiuose daugelyje tų buvo nega paleidus plakatas vaikšičiai iš rankų i rankas.

rašyti įgaliotus kitas ypatas. Daugiausiai par. suteikė.

Table listing districts and their respective number of signatures: Kupiškio parapija (481), Kaunas (481), etc.

Viršminėtame skaičiujė neįtraukta 65 parašai prisijuti iš Zitzarių (Viln. g.), nes ypatai tuos parašus rinkdama, mato-mai nesuprato būdo rinkimo parašų ir nebudama įgaliota, vieną pati surasė visą eilę savo parapijos girtuoklių (vyrų ir moterų) su baisiomis tos girtuoklybės pasekmėmis. Tuos parašus paliekame L. Mot. S. archive.

NEPRASIZION PUBLIKA.

(Šiu laikų satira).

Viename, nesakysiu kad lietuvii, miestely buvo du kriaučiai. Vienas siuvo svarkus, kitas — kelines. Svarkas vienuomet tempdavo pečius, o kelinės — žirgles.

bet publika buvo kantri ir nedaug geidžianti — ji stenejo, vaipėsi, nesmagiai kėlė augštin pečius, bailiai žergė žirgles. Kartai budavo — pukš! truketa siulės. Susijokio ir prašo sint naujas.

Kantri buvo publika ir... Ji gailėjosi kriaučių. Budavo kas pasiskų, kad jam nugaron išlindo dieglys ir slaudis traukia molūngis — kriaučiai bėšia i žemė. — Ai jūs kankintiniai! — nerviškai šaukia vienas. — Jūs, mano tironai! — priduria kitas, kišdamas i kišene žirkles ir lyg taisydamas ap- leisti miestelį; jo kakle tokia skurdi girdejoji nota, kad publika tik kuksi ir šitostosi akaras. — Kur mūsų akis! — trina...

demai kumščiais kaktas gedinosi vien.

— Salyn, kas įzeidžia mūsų kriaučius! — ant galo susakdavo visi. Ir vėl to miestelio publika kantriai vilkejo kreivose svarkus ir muvėjo siauras kelines.

Tuomtarpu aplinkai visur žmonės nešiojo laisvas duktusias ir dailiai pasiuotas drapanas. Mat niekur jau nebebuvo laikoma dviejų, nemokančių sieti, kriaučių unija.

Tik šitame miestely du kriaučiai tebegyveno ir ner- viškai siuva netinkamas drapanas.

Laiškas is Lietuvos.

Mano Antanyi! Teisybe, dienos bėga kaip vanduo, bet ir laškai per tą vandenį, be galo ilgai plaukia. Tavo laiską rasytį 11 d. balandžio, gavau tik gale bal. sen. st.

Visų pirmu pasigirsiu, jog buvau Vilniuje ant dailos pa- rodos. Šiomet maženių jupe- di ant manęs padarė paroda; ar tai kaip jau nebeprimas sykis, ar paveikslai mažiau suprantami, nežinau. Čiurlia- nis cikliai tokie nepermano- mi, tokie ypatingi... augštos maities. Gal jo artizmas ir didelis, bet ne žemės vabalams o gal tik man nesuprantami. Tautiškas skyrus, rankų iš- dirbiniai, taip gi rodo men- kesni, kaip pernai. Dabar iš- veža visą parodą Kaunan, 9 d. gegužio ten atidarys su ikli- me. Daina" rengia vakarą su paskaitymais, deklamaci- jomis ir dainomis, atminimui 25 metų sukaktuvių gyvenimo laikraščio „Aušra“, sykiu ir parodą atidengs.

P. Gab. rengiasi važiuoti įeigu pakels galva nuo pagal- ysa, Rengiamės abidvi ir Vil- niuni i susirinkimą „V. Z.“; pas- katine dieną apsigro ir išvarė mane vieną atidavusi ant ras- to man savo balsą. Skandu ir pamislyti, „V. Z.“ vos-vos gyvuoja. Susirinkime, kaip red. ir adm. išdavė savo ats- kaitas, daugumas balsų nuta- rė, jog toliau nebegali gyvuo- ti, reikia likviduoti. Nekurie balsavo prieš tai: reikia suras- ti koki nors būdą: papildimine prauumeratos ar narių dau- giau įieskoti; šaukties i visuo- mense, šiap ar taip, o „V. Z.“ toliaus leisti. Žinoma, prie- tu prisidėjau ir aš dviem bal- sais. P. Gab. aukavo savo honorarą „V. Z.“ už raštus, kaip po jau.

Beda, kad neturime pinigų. Jūs amerikiečiai kaip imany- dami gelbėkite „V. Z.“ Pasa- kykite karšta prakalba pas- kui rinkite nors po kelius cen- tus. Neduokime pražuti vie- ninteliom dienraščiu, juk tai bus ir nuo kitatančių varmata, jog 3-4 milijoninė tauta, nega- li užlaikyti dienraščio. Aukų, už kuri visur kur nepasiskrei- Mea nebevaliojame, nes patis neturime, o kas turėtų, tas neduoda. „Liet. Ukin.“ taip- gi su deficitais. Kuniginiai laikraščiai, žinoma, nėra nors ir be akalytųjų. Kunigija- tartingia patarūs. Progress- tams tik beda, liaudis dar ne- susipratusi...

Vilniuje budama, dasizino- jau, jog Kaune rengiamas eu- sirinkimas moterų katalikių, atsiskyrusių nuo pirmojo mo- terų susivaziavimo. Kodėl gi ne, norėčiau buti — bent pa- siklausyti, pamatyti, o čia su pinigais — trumpai. Tai gi „Ukin.“ deleguoja mane, kai- po korespondentę, duoda įga- lojimą ant rašto ir pinigų kelionei. Tuomtarpu, šmakšt- apgarsinimas iš Kauno „V. Z.“, jog korespondentę neleidžiama susirinkimui... Bet aieko šiap ar taip važino- ju. Manome, jog užsimokejus įrašus ir įėjimo bilietą, vis tik galima bus įeiti. Placiau apie- tą mano kelionė nerasyti, rasi liter, padaviau visą ke- lionės fotografiją iki pat du- rių, o pro duris, susirinkimam- nepleido manęs. Iš Kauno grįžau atgal Vilniun, nes ant rytojaus buvo lietuviškas va- karas ir spektaklius, vaidino mylėtojai — artistai „Mindau- gi“... Ka reikia daryti, kad mūsų rašliava, dar taip baisiai neap- mokama. Redakcijos visos galikos, plikiiausios. Kas išga- li, kokais turtingas knygynau- kas, tai pasiskirdamas turi rankraščių, iš to naudojami ir rašytojus išnaudoja. — Rašai, jog V. perdang iške- lin, bet tu perdang ji nutemini statydamas žemiau J. Tiesa, J. turi begalini, gabumą ei- liavime. Pamate gražią jau- na mergaitę, o dar ji jį nusi- sypsioje, kaip matai ir iškep- tos eilės jai ant garbės. Ka- me matai J. koki gilesnį vei- kalą? Gamta, meile, jausmai, patriotizmas vis mažuose vei- kalėliuose sutrumpinta. V. kitokia fantaziya, kitoks tari- nys. Žiurėk, ne plonės kay- gutės, o turinys išlaikytas gals- nu gale. Prasilajinęs dar- kiek, taps geru raštininku — poetu. Naujas budas rašymo- muša iš jo veikalų. Tegul kritikuoja kiek sau kas nori, o augštybė neuz. Jeigu leidinety kas scenis- kus veikalelius, tai prisijūčiau keleta komedijų. Prie mūsų nėra amatorių ir išteklių iš- leidinėjimui scenišky veikalų. Daugumas sako, kad mažai kas perka tokius veikalus... Pavasaris šiomet pas mus vi- sai nemandrus, jau mojus, o čia vis šalta; tankiai lytus ir- tas šaltas; tankiai net su snie- gulėmis. Javai pasėtieje nė nebando dygti, žieminiai taipgi susitru- ke, prie žemės raitosi. Jeigu toliaus neatsis, nėra vilnės gerų metų. Dabar jau bran- genybė didelė, sodžiujė dar- netaip gali išmanyti, mažai ka- tereikia pirkti; bet miestuose, kas iš skatiko minta, tiems visai riestai! Argi šventai Rusijai jau ir bus taip lemta badauti ir badauti? Turbut ir mes kentėdam po jos glo- ba, sulauksime paprastojo Ru- sijai svečio — vyriausiojo ba- li užlaikyti dienraščio. Aukų, je dar! Turbut žinote, jog Petrapiļe rengiamas tarptau- tiškas (todoci tik Rusijos) moterų susivaziavimas, tada- buti 10 d. gruodžio s. m. Musų L. M. Sąjunga norime siusti delegatę, pasirodyti moterims, jog gyvuojamė ant šio balto- svieto. Dabar tik sukame galvas, iš kur ištraukti delega- tes kelionei skatiku.

Tuomtarpu rodosi jau viska- parasiau; kad tavęs dideliai pasiilgau, nėra ko ir atkartioti.

Motina. 5. V. 1908 m. Laiškai i redakcija. Laikraščiuose atsirado Ko- respondentai iš Brooklyno, kurie pradėjo mėtyti apjuodi- nimus ant vietinės sv. Kazi- miero Draugystės, buk ji iš- piktumo ir blogos valios ve- dama nedalyvavusį gegužio 1- mosios dienos demonstracijose. Siuomi paaiškinam, kad mes jokio keisto nė piktumo dēlei- nejomė; tā diena pripuolė mums ne tiktai paprastais draugystės susirinkimas, bet ir ekstra mitingas dēlei svar- bių reikalų, kurių neatlikus draugystė turėjusi būtų didelį finansiską nuostolių.

Mūsų „socialistai“ papras- tai moka tuoj aukalt „dar- bininkų priešus“ ir kitokius net Brooklyne nebevertus laikyti žmones ar draugystės, kurie jeibkada nepataiko ar nepanori sekt pagal jų dūdėles muzika. Jie turėtu atmint, kad draugystėje yra šimtai žmonių, kurių tarpe yra dar visokių nuomonių ir kurių medžiagiski reikalavimai turi- but pirmų-pirmausiai užga- nedimami.

So. Kazimiero Draugystė.

Gerbiamieje Tamistos! Prašau man duoti žinot, kaip ilgai tęsis šita bedarbė? Aš turiu daugelį reikalų, esu visur tinkantis žmogus, tik šiuose 8 mėnesių — bedarbės laikė esu labai sutrukdytas; baigiu pinigus ir nežinau, kaip toliau išeis.

Bukit taip geri man apie tą pasakyt, ba jūs vis daugiau žinot. Su guodone, lauksiu greito atsakymo.

Jonas Kunickas.

Kada New Yorko bedar- biai užklaunėjo Taftą, kas bus, kada išbaigsim duona ir nebus darbo, tai jis atakė: „Dievas žino“. Taftas dabar eina ant mūsų šalies prezidento. Gali but jį išrinkti. Bus mu- sų šalies vyriausias valdonas. O vienok nežinojo ką atsakyt ant tokio pat klausimo; ka- mums p. J. K. užduoda. Ar gi mus laikyti gudresniais už Taftą? Jeigu taip, tai mes šiomet mažai ką gero praa- saujam. Nuo ateinančios žie- mos biskį geriau, vasara dar geriau; pilnas pasitaisymas darbo sąlygų prasidės gal auo- pabaigos 1909 metų.

Tai drasus spejimas. Bet paremtas ant prabėgusių A- merikos krizių, kurie tiek lai- ko emė atsigauti. Taciaus p- ni J. K. mes neatsakom ant- to, kas bus kai pinigai išsi- baigs. Ka darys pabaigė pinigų žmonės, tai aieko ne- žino... kiekvienas įvai- riai daro.

Tev. Myl. Dr-ties reikaluose. Apyskaitos. (Iplaukimai) Nauja kuopa Toronto Ont. Kanadoje, per Kazuną \$1.80 72 kuopa Rhonė, Pa. \$4.80 66 „ Valparaiso Ind. \$6.60 ? „ Minersville, Pa. \$4.80

29 Gleen Lyon, Pa. \$4.80 9 „ Waterbury, Con. \$16.20 Pavieni: V. S. Jokubynas So. Boston, Mass. .60 J. Medl. Lorain, Ohio .60

Viso labo pribuvo \$40.20c. „Vienybės Lietuvosnikų“ 20 N. abelna suma perduota per p. Kazuną \$347.07

Viso \$387.27 (Išleidimai)

Alga A. Ramanauckui už sekretoriavimą per 1907 me- tus \$20 00 Reikale padarimo kaucij- jos kasieriaus A. J. Povilaukos \$500 00 ant dveju metų \$3.00 Krasos ženkleliai ir kitos smul- kmenos kasieriaus \$2.00. Pa- gal seimo nutarimą 27 gegužio Seranton, Pa. išmoketa kelio- nės lešos prezidentui B. K. Bolevičiui \$25.50

Viso išlaidų — \$51.50 Iplaukė iki ber. štos d. tos \$387.27 Išėjo 51.50 Išde lieka 335.77 Centr. Išdininkas A. J. Povilauka.

New York, N. Y. Geizda- dami pažangos laikų ir mūsų tautai geresnio likimo apvie- tos reikaluose, mes keletas ypatai sumanem sutverti čio- nai Tėvynės Mylėt. Draugys- tės kuopelė, kaip lietuvys- tės ir kultūros gavintoja, — kas ir pavyko. Turime jau keliolika sąnarių ir tikimes, jog prie mūsų prisidės dau- gasis mylinčių mokslų apvie- tą ir įsirasys i kuopelę.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Rusija. Nė Anglijos, par- lemento, nė Rusijos dūmos socialistų ir darbo atstovų protestai nesulaikė caro ir ka- raliaus Edvardo nuo susiva- ziuavimo. Revellius mieste du valdonas pasidavė rankas, val- gė pietus, ilgai ir slaptai šne- kejosi. Nors buvo sakyta, kad jų susivaziavimas neturijs poli- tiskos svarbos, vienok Angli- jos karalius ilgai šnekejoši už- sidaręs su Stolypinu ir svėti- mių reikalų ministeriu Izvol- kiū. Apie ką šnekejoši? Juk ne apie savo privatiškūs reika- lus. Niekas nežino. Sakoma, kad buk Anglija norinti pa- daryti trilypinę sądorą iš šių šalių: Rusijos, Prancuzijos ir Anglijos. Prieš ką? Ir gi nie- kas nežino. Caras ir Edvardas suteikė vienas kitam savo lai- vynuų admirolo titulūs, links- mai puotavo ant vandens sto- vinciu jachtų, lyg bijodamies sausumos; pasakė vienas kitam oficiališkūs prakalbas, kurios per aštrią cenzūrą perleides bus apskelbtos laikraščiuose, ir iš kurių skaitant nieko žmo- nės neupras; ir po to viso, giedant tautiškus Rusijos ir Anglijos gimnūs: „Dieve carą užlaikyk!“ ir „Dieve, karalie- nę sergek!“ abu monarchai birželio 11 d. išsikirstė. Susi- vaziavimo tikslas vistiek an- kus — Edvardas ir Mikalojus iš anksto telkiasi i kovą prieš parlamentą ir dūmą. Stolypinui nepastiekė per-

varyti dumeje valdžios laivyno-sammatų; buvo reikalaujama 11 milijonų rublių, su kuriais tuo butų pradėta budavot keturius laivus. Balsuojant dumeje, 194 balsais prieš 78 ta sąmata tapo atmesta.

Einant ginčams dumeje apie pasielgimą rusų laivyno laiku karės su japonais, išsiaiškino gana nelemtas faktas: pasirodė, kad Anglijos laivų būda votojai, kurie dirbo Rusijai laivus dažinojo visas rusų slapatas, kaip apie laivus, taip ir apie armotas, kulipkas ir šiaip jau ginklus. Mazai kaabejoja, kad angliai tas slapatas japoniečiams paaiškino. Nors tai yra neabejotina ir visai nešvari Anglijos kapitalistų klasta, kuri tiek gyvasčių karėje lešavo, bet nubausti piktadėjus nepasisekė, — nes oficiališkų dokumentų jų išdavimo nėra. Reikia dabar sau perstatyti vertėlgų dorą!

Laikraščiai praneša, kad tą pačią dieną, kada „nylintis sątaika“ caras atsiveikino su Anglijos karaliumi, jis, liepe išdalinti vaikams 3.000 dežučių saldumynų ir tuom pat sykiu visuose Rusijos kraštuose buvo nuzudyta 13 revoliucionierių, o kitų 19 buvo pasmerkti nuzudymui. Juk tai didelė liaudžiai duota dovana ant paminklo valdony susivaziavimo! Tą pačią gi dieną Gurijos revoliucionieriai atžymėjo savotiškai: jie apstojo katedrą ir, palaukę išeinant arcivyskupo Nikono, ant treptų jį sušaudė. Tą padare, prasišalino ne kieno nesuturėti. Nikonas buvo visos Gurijos vyriausis bažnyčios valdonas arba egzarka, ir uolus rėmėjas caru. Bet nuo liaudies keršto neįsteigė jį valdžia apginti.

Prancuzija. Aną savaitę Paryžiuje tapo iškilmingai perneštas raštinko Zolio kunas į Panteoną, kur išlisis visi Prancuzijos prakilniausi žmonės. Tautininkai ir anti-semitai buvo bandę išsaukti protestus ir demonstracijas prieš idėjimą Zolio į Panteoną. Mat Zolio buvo garsus rašėjas apsakų, kuriose genijaus gabumų nupiešė tulas įsienėjusias draugijos ir religijų klaidas. Senovės mylėtojai ir dievoti žmonės savo klaidų nemėgsta matyt. Todėl bando kumščia atlygiint. Ant Zolio griežė dan tį anti-semitai da ir už tai, kad jis užstojo už oficerių Dreifusą, kuris anais metais buvo nekaltai pasmerkentas vietiki delto, kad buvo žydus. Kaip žinome, Dreifus tapo vėl išteisintas. Pernešant Zolių norėta buvo sukelti maištus. Provokacija padarė tulas žurnalistas Gregori, kurs einant procesijoms ir kariūmeni jas lydžiant, išsoko ir peršovė Dreifusą. Bet jis tapo sumintas, minia labai pasipiktino ant to kio darbo, ir anti-semitams išsautki riaušės taip ir nepasisekė. Zolius pasilikis išlėtis greta su Prancuzijos karžygiais Panteone, kur savo nemariais veikalais užsipelne vietą.

Iš šiaurinės Aprikos tapo sugražintas 17-asis prancuzų kariūnių buris, kuris pereituose metuose buvo išsiūstas ant „metavonės“, už atsisakymą šauti į sukiliusius vyno augin-

tojus. Visuomenė labai maloniai juos pasveikino. Sakoma, kad jie nepasitaisė — jeigu bus liepta į sukilelius šaut, nešausi.

Tarp Paryžiaus socialistų ir anarkistų sątkiai pradėjo eit aštryn. Gegužio 25 d. buris anarkistų įėjo į redakciją soc. laikraščio „Humanite“, kurį iedo garsus publicistas Zores, išardė visą laikraščio statinį, sunaikino rankraščių ir rakandus sudaužė, iki juos išmetė. Anarkistai pyksta, ko dėl nepatalpino jų raštų straipsnių.

Prusija. Į vietinį seimą rinkimai užsibaigė visai netikėtai rezultatais. Iki šių metų čionai seime viešpatavo patijs atgalieiviai, kurie pasidėkavojant „trielinei“ rinkimų sistemai, pakliudavo vis iš pontų ir turtingųjų abazo. Šiomet pateko seiman net septyni socialistai, tarp tų ir Dr. Karolius Libknecht, kurs dabar sedi kalėjime už paršymą kuogos, kurioje kariūmenę kritikuoja. Pinigučių apmokamoji spauda pakelė prieš socialistus lermą. Ir labai suprantama. Socialistai seime pradės pontų interesus kedent. — Ypatinai jie stengsis panaikint tą nelemtąją „trielinę“ rinkimų sistemą, kuri taip ponams buvo paranki.

IS VISUR.

Meksiškoje iškilė andros sudindino vandenius ir tulose apygardėse padarė dikrus tvanus. Nemasas miestelis Pachula visai tapo audrų sngriautas, kur sužeidė ir užmušė apie 100 ypatų; priemies čiuose apie 18 tvane nuskendo

Ant filipinų salų grumzdzia sumišimai. Ant salos Jolo atsirado maištininkų bureliai iš genties Moro. Vienas jų vadovų prisiekė duoti revoliucijai šioki ženkla: pirmiaus užmušias 10 baltųjų, paskiaus 100 kiniečių; tada apšaukta busianti Amerikai kova. Ir ištikro ant amerikonų pradėta tankiai užpuldinėt. Ant salos Leyte amerikonai pakorė maištininkų vadą Dios-Dios, kurs buvo apsišaukęs tos salos popiežium.

Varšavos karo teismas pasirodė da labai esąs reikalingu, nors dumeje lenkų atstovai ir reikalavo panaikint: jis birželio 1 d. vienu pasiautimu pasmerkė net 14-ką žmonių sušaudymui. Tarpe tų buvo 3 moteris.

Rytinėje Siberijoje rusų valdžios paėmė didelį burį kiniečių nelaisvėn. Bevezant juos per Amuro upę, iširo troptas ir visi nelaisviai su savo sar-gais — viso 89 ypatos nuskendo.

Iš Londono sugražino Amerikon 210.000 tonų mėsos, kurios londoniečiai pirkliai nebesunaudojo. Kaip ilgai ta mėsa ten prabuvo, nežinoma. Panašūs mėsos grąžinimai į Ameriką — nebe pirmieji. Jau 1893 metuose Amerikos pirkliai pareikalavo iš Londono

no mėsą, kuri ten buvo praugulejusi nesuvalgyta per šešius metus! Tą mėsą paskiaus pirkliai pardavė kariūmeni, laike karės Amerikos su Ispanija. Užvalgė tos mėsos tuomet išmirė keletas tukstančių kariūnių.

Prigimtis kartais ištaiso netiktėtus ir negeistinius šposus. Pakraščiuose upės Ren, vienanam prancuzui darbininkui moteris pagimdė kudukį, kurio abiejose galvos pusėse buvo veidai — vienagalvis, o divievidis išgama. Suprantamas, buvo žmogui iš pradžių nusiiminimas — viena prisidėjusi gerklė darbininkui jau sunku išpenet, o čia — divi! Tačiau išgamelis nežada gyvent, mažai ką valgo ir menką rodo gyvastį, nors jau 4 savaites „gyvena“.

Vindabonos viename priemiestyje atsitiko baisi nelaimė. Ottakringas, yra garsus celluloido (falševoto sloniaus kaulo) pabrikas. Vienas darbininkas negerai nustatė aparatą, plyšo katilas su karšta ištirpusia masa ir apipyė aplinkui esančius žmones. 16 lavonų ant vietos sukrito negyvi, o 17 sunkiai apdėgino.

„Ramybės įvedimas“ Rusijoje da tabėra širdingai valdžios daromas. Gegužės 13 ir 14, per dvi dieni pakarta štai kiek žmonių: Petrapiļeje 2, Permoje 4, Rylske 3. Pasmerkta pakorimui: Varšavoje 11, Tiflize 3, Zachvičiuose 1, Kijevoj 1, Charkovoj 4, Rygoj 7, Petrapiļeje 1, Cernigovoj 1, Odosoj 1.

Mat Rusijoj revoliucijos nebėra!...

Tarp kitokių savo tarnų, caras turi da ir štai kokius. Kazi-kas įtarė, kad Sevastopoliaus miesto viršininkas Maksimov esąs revoliucionierius. Žemesnieji policijos šuneliai nedrįso už tokios augštos ypatos kabinities. Dalykas priėjo generalgubernatoriaus ausis. Sias paliepė padaryti krata. Ir ką gi? Pas Maksimovą rado revoliucionierių raštų ir atsišaukimų.

Kaip didelė yra turkų neapykanta ant krikščionių, parodo šis pavyzdys. Neseniai tapo išverstas iš turkų kalbos, vieno turkų urėdinko Sirijoje raštėlis, kurino jįsai leidžia palaidoti pasimirusį krikščionį. Raštėlis skamba šiaip: „Nuo Angščiausio Teismo ir tt. Mums tapo prisūsta netikelių vyskupų pranešimas, kad nušprogo jo šunaitis“ (čia paminėta pasimirusiojo vardas); „ir kadangi jau jis gyvas buvo prazuves nuodemėse ir praikėtas, ir kadangi jo neužkasus į žemę jis padvoktų ir užkrestų prakeikimu visiems tikintiesiems (turkams) orą, todėl paliepiam jį užsikasti gerai žinomose jų sūduobėj (kapinėse) ir pavelijam jam eiti pragaran pas savo sėbrus“. Po to seka viršininko parašas.

IS AMERIKOS

Jieškojo darbo rado policija.

Typišką žmonių išplėkimą paduoda Chicagos „Dz. Ludowy“. Ten anądien viena iš vietinių plieno dirbtuvių „Illinois Steel Co.“ pagarsino reikią darbininkų. Vos laikraščiui apskelbė, kaip susirinko keli tukstančiai žmonių. Tuoj pribuvo ir raita policija. Tukstantis tapo priimta, bet stovinčioje minioje nebuvo žymės. Liepta buvo skirstytis. Žmonės nenorėjo, reikalavo darbo. Tada policija šoko viršun su arkliais ir begėdiškai lazdomis žmoneliams galvas išdauzė.

Mėsa kiļa augstyn.

Nuo 21 tukstančio jaučių, kurių Amerikos didesniejie miestai kasdien suvalgo, nupuolo skaičius ant 10 tuk. Gyvulių auklėtojai tiek neįstengia į rinką pristatyt. Jie teisiuasi, kad praėitam rudeny, panikai prasidėjus jie nebegavo bankuose pinigų ir nebeužsteliavo tiek gyvulių penėjimui. Todėl ši mėnesį mėsa dvigubai paško kainoje, negu buvo pernai. Ir kas savaitę mėsos svaras pabrangsta po centą ir daugiau.

Pasimirė buvęs revoliucionierių vadus.

Chicagoje numirė airys John F. Finerty, redaktorius „Chicago Citizen“. Jis gimė 1846 m. Irlendijoje. Savo laiku buvo daugeliu prisidėjęs prie airių revoliucijos judėjimo ir dėlei to, valdžios gaudomas persi-kelė Amerikon. Čion dalyvavo civiliškoje karėje, paskiaus įkurė Chicagoje, augščiau mienėta laikraštį.

Jo ypatoje airiai neteko vieno iš savo budintojų prieš laisvės.

Nedėdieniai apsigedė su dienomis.

Marocco, Ind. gyventojai turi daug juokų iš šio nepaprasto vardu susitaikymo. Netoli viens nuo kito gyvena du farmeriai; vienas vadinasi Nedėdienis, kurs turi penkias šunus, kitas vadinasi—Diena turi penkias dukteris. Tris Nedėdienio sunų jau apsigedė su trims Dienos dukterimis, o du sunų jau meiluo-jasi pas lukiasius dvi Dienutes. Išrodo, kad visi Nedėdieniai paims Dienas ir bus amžina šventė.

Pijanų trustas užgimė.

Visai tykiai atsirado ant Amerikos svieto da vienas kudukis iš tokių rūšies, ant kurių prezidentas Ruzvelt, kaip Kristaus laikuose Erodas turi užsimojęs didelę lazdą nužavint. Tai gimė pijanų trustas, kurs New Jersey valstijoj emė šią savaitę krikščią. Po jo valdžia bus aštuoni dideli pijanų pabrikai, rytinėse valstijose, kuriuose, kasmet bus padaroma apie 18.000 pijanų. Kudukis augs, nes sudėta jo gyvenimui kapitalo apie 12 milijonų dolerių.

Alpeta mųsų moralistai nuo Paryžiaus madų.

Amerikon tapo įverta nauja moterų suknių mada, vadinama „directaire“. Nerei-

kes aiškint, kad ji tapo išmislyta: Paryžiuje, Susideda iš plono muslininio ploščiaus kurį užsivelka ant apatinių dar plonesnių drapanų. Per ploščių aiškiai matosi, kokio ilgumo buržušes ponios yra pačiakaitės ir kiti neišvegtinai parėdai. Los Angeleje, kada pasirodė ant gatvių kelios taip pasiredę, tai mandagos ponios norėjo spilkoms jas subadyt. Išpirko net varantus ir areštavo, bet teismadarys paleido. New Yorko garsus moralistas Kamštok, pirmsėdis „Draugijos ištirikimui naikint“ jau iš anksto užprašė policiją į talką „muslines“ gaudyt, bet policija atsisakė,— esą: „čia laisva šalis“.

„Motinų diena“.

Kazi-kaip mųsų kongresui Vasingtone išpuole apie Amerikos moteris užsimint. Nenorėjo gerbiami išminciū be nieko moterų palikt, todėl oficiališkai paskyrė birželio 12 tą dieną kasmet, kaip „Motinų Dieną“, ir tą dieną kiekviena amerikietė kviečiama nešioti baltą rozikę ant krutinės. Socialistai tą pasigavo ir žada tą dieną visur rengti demonstracijas, kaip protestą prieš vaikų darbą ir kaip reikalavimą lygių teisių prie balioto dežutes-

Iš Lietuvosku dirva Amerikejo

Baldwindville, Mass. Šiame miestely yra apsigyvenusių visokių tautyčių: airių, prancuzų, švedų, finų ir lietuvių, ir visi gyvena taip, kaip vienos motinos vaikai; tankiai daro viešus susirinkimus. Tik nevisai tiesa, kad lietuviai taip gražiai prie kitų prilgytų. Atkreipkim atydą ant mųsų lietuvių—kaip tamsyba je visi dar gyvena, nematysis pas lietuvius naudingo laikraščio, nė knygos; tik pamatysi kazyras ir degtinę prie kurios labai biauriai pasielgia. Dvi savaites atgal, tulas lietuvis, parėjęs nežinia iš kur, prisigeręs norėjo savo moterį papjauti; pamačiai vyro pasitutumą, pasijėmus vaikūnius bėgo pas kaimynus, verkdamas ir šaukdama: „gelbėkit nuo smerties!“ Labai išgąsdino kaimynus, buvo velus nakties laikas apie 12 tą valandą.

Ir jaunuomenė labai ištvirkus; pas mus smuklių kad ir nebuvo ir nėra, vienok alaus netruksta; tula moterėlė užlaidko sau ir pardavinėja po 10c. butelį; tai mųsų vilniškei jaunuomenai labai toks viesūbūtelis patinka... Užkalbinsi užsirašyt laikraštį, tai gausi atsakimą: „veluam man jo reikia, to tavo laikraščio! skaito tik socialistai, o mums ne-reikia, mes esam katalikai!“ Bet koki katalikai! Balandžio 29 d. atsilanke kunigėlis išpažinties; tai mus „katalikai“ išsipažino nuodemės, o ant rytojaus nėjo prie komunjijos,—sako: „ar jos privalgsil!“ Mat koki iš jų ir katalikai!.

Chicago, Ill. Po trijų mėnesių prakaituoto triuso p. Petrausko ir susitelkusojo

prie jo burelio pagalios atėjo diena pastatyti ant scenos „Birutė“. Mums, kuriuos rustaus likimo ranka ne tiktai išplėšė iš gimtinės vyges, bet, įstumus į svetimas sroves uždraudė net atmintyje pasigėrėti aidu numylėtų liuliavių,— toji diena yra nepaprasta, brangi, maloni, — kaip našlaičiui sapnuota matušė... Išsireiškiu taip ne vien dėlto, kad kudikiui maloniausi sapnai apie motiną ir kad pažadinimai krutinėje praecties malonijų jausmų kiekvienam suteikia kibirkštį laimes, bet—atsigreždamas ir į plikąją naudą (moraliskąją). Gyvenimas mums siškiai rodo, kad opinija lošia svarbią rolę vi-suomenėje; kokią opinią gali suteikti lietuviams statymas ant scenos tokių veikalų, kaip kad „Birutė“, nėra reikalo aiškinti, nes tai kiekvienas atjaucia. Tai gi 31 d. gegužės m. mums buvo nepaprasta, brangi, maloni ir jį ilgai dar neįsirdis omeanyje mus pačių ir jį patyrusių svetimtaučių.

Tačiaus, krypsiu prie paties vaidinimo.

Didelis „International“ teatras kuone pilnas publikos. Susirinkusieji su nepaprasto žingeidumo reikšme ant veido ir kalboje laukia apsi-reiškiant „Birutes“.

Kortina dar tebenuleista...

Umai publika nutija, nus-kamba pirmieji akordai ir... tyki melodija, visai svetima aplinkinėms sienoms, pradėda sklisti gailiomis bangomis, plėtojasi, liejasi, liejasi vis labyn ir labyn ir... tvenkia susirinkusiųjų krutinę... Tą melodiją įjėji girdejo; tik tai kur?... Pamena! Antai, tenai toli-toli Panemunio kalnuose, Panerio ir Padubysio šlaituose... taip, rodos, niuniavo senoji bobutė, taip ošė pakriaušes upėlis, gojūje panašiai medeliai šlamėjo... Srovės-vis plaukia, plaukia, stiprėja, krutinė susiubuoja smarkiaus ir, tartum, veržte veržiasi iš josios srovė nerimasties, gailos, skundo... Ateina iki audros, vėlei blavos, fantastiškai ramumas apkeičia pirmesniūsius jausmus, — šit giedruze nušvito...

Kortina pakilo. Tėvuno kiemas. Salia grįčios rauda Birutė, nes kryžiočiai nori atimti jos žaliąjį vainikelį, tėvelio kiemelį, gimtinę. Išvydus besirtinančius kryžiočius, lauzo sau vargšėlė rankas greičiau mirtį sutikti norėdama, negu nelabėlių rankosna pakliuti.

Tasai reginys, atgaivintas patogiu balau lošike, gailia melodija gaidos, jautria kalba ir nepriverstinais žiestais, skverbte skverbiasi žiūrėtojų omenin. — Ten paliko rutų dāzelis, sava grįtelė... Paveržė kryžiočio likimas.

Iškilinga procesija pris-artina prie atvykusių kryžio-čių. Rami vaidelyčių dėkos giesmė nublavo pirmesnįjį reginį, o drąsus intervalai dueto brolių apmalšina diplomatišką, bet drange ir išdidį melo-diją Zundšteinio. Judinanti širdi Birutes apspiracija, tartum, pakelia uzdangalą, už kurio rami ai kiuto šiandinė pastogė artojo viduje rasa pa-

Pazvelgus atgal.

SOCIJOLIŠKAS ROMANAS.
Eduardo Bellamy.

VERTĖ
Pranas Siulelis.

(Tasa.)

Jūsų laikų ponios ir ponai, arba taip vadinamoji — kultūrinė klėsa taip pat neprišimdamo nuo sau lygių žmonių patarnavimo; jeigu ir priimdavo, tai ji stengdavosi tuomi pačiu atsikokėti. Vargšus gi ir ne kultūrinius žmones jie skaitė tarytum visai už kitos rūšies gyvūnus. Vienodas turtas ir lygus kultūros įgyjimas, kuriais dabar gali visi žmonės naudotis, padarė mus vienos drangijos nariais, kurie visi yra taip laimingi, kaip jūsų laikuose tikrai keletas tokių tebūvo. Iki mūsų gadinės, nebūvo niekad tikros žmonių tarpe lygybės nė broliskumo, nė gi galėjo būti, kada visi kovavo viens su kitu. Ir norė jūsų laikuose būvo vartojami lygybės ir brolybės išitarimai, bet tai buvo tik tušti žodžiai.

— Ar ir tarnai pasirenka sau tokį užsiėmimą, kokį nori? — užklausiau.

— Ne, — atsakė daktaras Lit; — mat tie jauniečiai tebėra da be jokio laipsnio pramonijos armijoje, todėl jie bėna paskiriami prie visokių patarnavimų, nereikalaujančių tam tikro žinojimo ir išsilavinimo. Prie stalo patarnavimas yra tai vienas iš tų, kurį kiekvienas darbo naujokus turi atlikti. Aš pats būvau tarnu kelis mėnesius šioje pat visuomeniškoje valgykloje, keturiasdešimt metų atgal. Bet, tamista privalote atmint, kad dabar nėra jokio kirtumo darbuose, kurių tauta reikalauja; visi darbai yra svarbūs ir reikalingi. Ant darbininko niekad nežiuri kaip ant tarno tų, kam jis tarnauja; o ir jis ats neskaito save tokiu; nė gi jis nuo jų priguli. Visuomet tarnauja tautai, o ne atskiriems žmonėms. Nėra skirtumo tarp lekajaus ir kitos rūšies darbininko. Nors lekajaus darbas yra tik ypatingai patarnavimas, vienok pas mus jis skaitosi visuomeniškiau. Ir gydytojas darbas taip pat stovi. Aš galiu šėtis, kad tas pats lekajus, kurs dabar man patarnauja jis iš augšto pažirėto ant manęs, kuomet aš tarnausiu jam kaip gydytojas, — nueisiu prie jo ligonio. Kada viens kitam tarnaujame ir tauta už tą visiems moka, tai visu užsiėmimai yra pagarboje laikomi, nes visuomenėgi reikalingi.

Po pietų šeimininkai išvedžiojo ir parodė man visą namą, kuris savo didumu, puikumu subudavimui ir padabinimais nusėbino mane. Tai buvo ne kaip ir visuomeniška valgykla, bet tartum kokias visuomenės pasismogėjimo ir viso to apskričio draugijos susirinkimų vietą; nes čia pilnai buvo visokių įvairumų ir grožės, pasilinksmint ir pasilėst.

Dabar tamista pats matote tą savo akimis, — tarė daktaras Lit, patėmijęs mano nusistėbėjimą, — ką aš tamistai pirmiaus apsakinėju, kada nuo viršaus mūsų namo tamista žiarejote ant miesto; puikumas mūsų viešojo gyvenimo ir prastumas mūsų naminio gyvenimo ir padarė tą didelį skirtumą tarpe devynioliktojo ir dvidešimtojo šimtmečių. Atsiliosavę nuo bereikalingo sunkumo namuose, nuo rakančių ir papuošalų, mes turime tą viską visuomenės namuose; mūsų visuomeniška gyvenime tamista pamatysite tokį puikumą, kuris ikišiol nebūvo žinomas viešame pasauly. Visos pramonijos ir kitos visokios profesijonalinės draugijos turi savo klubus, taip pat ruimingus, kaip ir šitas namas; taipogi yra už miesto namai, kalnuose, ant jurių kranto; yra vietos medžiolėi, pailsinti ir smagiam laiko leidimui laisvame nuo darbo laike.

Pastaba. Devynioliktojo šimtmečio pabaigoj; kai kurių vietinių kolegijų neturtingi jauniečiai, norėdami užsidirbt sau užmokestį už mokslą, įvedė paprotį prisiasamdyt už tarus į viešbučius laike ilgų vasaros vakacijų. Tamista žinote, kad tuomet da būvo prietarai, anot kurių būvo menama, buk žmonės savanoriai apsiėmę panašų tarnavimo darbą, negalėjo būti dėtingais. Bet ilgainiu būvo darodėta, kad — visai priešingai: tie žmonės užsitarnauja het pagyrimą, todėl kad savo pavyzdžiu jie parodo vertę kiekvieno doro ir reikalingo triuso. Tamista supraste, kad tai būvo perėjimas iš senosios gadinės į naują. Šiandien žmonės netikta nekritikuoją mokesleivių tarnystės, bet dar juoktys iš tokio pasakymo, kad tarnavimas viešbučiuose yra kuomi nors žemesnis už kitą užsiėmimą. Senovėgi protavimas apie tokio nors triuso vertę būvo visiškai klaidingas. Triusas jūsų laikuose būvo lygus kokiam tavorui, kurį galima pardot ir visaip už jį užmokit. Tai būvo vertelgiška sutarmė, matuojama vertėgi bėm mastu. Paskirdamas kainą pinigais už savo triusą, darbininkas atsiskaidavo nuo visokių teisių; ir jo triusas jau neturėjo žmonių akise kėtikios vertės, kaip tik kokio tavoro. Toji purvina dėmė, uždėta ant žmogaus triuso, nors praklėsiųjų žmonių būvo tolydžios peikiama, bet negalima būvo jos išvėngti esant tokiam draugijos surėdymui, koks

(Toliaus tas)

PIRMOJE GEGUZES SAPNAS.

TEISYBĖS APYSAKA.

VERTĖ
Ant. Skruzde.

(Tasa.)

— Ne nusiminkit, kovokite su beteise, vienykėte, mokinkitės. Mės pradėjome kovą nuo kurim susiėlpiamųjų kasų, kovos išdų: pradėjome kovą nuo lėmtynių su pavieniais kapitalistais ir daėjome iki įsteigimo savo politiškosios partijos ir kovojimo parlamente. Mės nesikoktėjome imtis nė už mažų darbėlių, nes matėm, kad jie mums žada ateity įkunijimą mūsų platesnių idealių; mės stengėmės susėlpti mūsų pasilpusius kovoje draugus, nusikan-kinusius kasdieninėje kovoj už būvį. Mės pradėjome nuo mažiukės keptuvės, lindėjome sklepele, o dabar, — sveikas matote: mūsų namai gali pasiginėti gražume ir su karaliaus palociais, — linksmi ir su pasididžiavimu šypsođamos, kalbėjo Anzelė,

Arcas padėjo ranką ant Tado peties. Jiems reikėjo skubintis grįžti Brusselin, ir per pusantros valandos jie ir vėl atsidurė ant šiaurinės stoties.

Iki vakarui mės da susėsiim pakėblinėti po miestą, eiva į mūsų laikrašėio redakciją.

Vėl jie jėjo į siauras ir biskį purvinas gatves darbininkų kvartaluose. Ant Sable gatvės būvo redakcija darbininkų laikrašėio „Peuple“ (Liaudis). Greta su jaja būvo didelė knygų sąkrova, priklausanti darbo partijai.

— Apie ką šitame laikrašty rašoma? — Tadas užklauso.

— Jame rašoma apie visokeriopus darbininkų reikalus, apie streikus, apie jų sąjungas ir kovas; šėionai aiškina darbininkams, kaip jiems reikia kovoti; paskelbia darbininkų susirinkimus, darbininkų judėjimą kitnose kraštuose, — vienu žodžiu, rašo apie tą visą, kas reikalinga ir svarbu darbininkui žinot. Jame rašoma apie buržuazijos ir kitų drangijos luomų pasielgimus, nurodo darbininkams pavojus ir kaip nuo jų apsisergeti. Parlamento posėdžių laiku „Liaudis“ spaudžina pilną peržvalgą iš to, kas nuveikta ir aiškina juos iš darbininkų klėsos atžvalgiu. Tas laikrašėis taip gi rupinasis apie darbininkų apšvietimą, pralavinimą jų, talpindamas trumpus mokslo straipsnelius iš įvairių klausimų.

— Na, o ką sako cenzura?

— Cha, cha, cha! Pas mus jokios cenzūros nėra! Mės galime rašyt, kas mums patinka, galime susstatyt kokius tik norim atsiėaukimus, nors ir prie revoliucijos kurstyt. Mūsų valdžia ir visa Belgijos tauta gerai žino, kad laisvos šalies žmonės neis sau galvas daužyti, nors ant popieros ir butų kurstoma prie to: mės visur — kur turime ganėtinai ramų priemnių savo reikalus apgint ir joki prie sukilimų kurstyti nieko nesukels. O jeigu kartais mūsų valdžia išeitų iš proto ir jos prašalinimui butų reikalingas ginkluotas sukilimas, tai argi cenzūros drausmė ji sulaukytų? Mano drauge: menkas butų valdžios ginklas, raudonas cenzūros rašalas, priešai liaudies rustybė! Vienok yra vienas dalykas, kurio mės spandoje negalime daseleist, ir už kurį baudžia viešasis prisaintingųjų teismas.

— O kas toks per dalykas?

— Spandoje mės negalime mūsų karalių įzeist. Jeigu redaktorius užsimanytų parašyti ką nors apie karalių, kas įzeistų ir apšmeitų jojo ypatą, tai tokį redaktorių patraukiamo teismam, pasiremiant ant įstato apie „jo didenybės įzeidimą“. Bet pas mus tas retai atsitinka: mūsų karalius nesikiša į mūsų reikalus ir taip yra parlamente aprubežiuotas, kad niekam nė į galvą nepareina įzeisti tą ramų žmogų. Atžagariai dar — liaudis ji arba jo šėimyną susitikusi, linksmi, kaip savo bendrą pilietį sveikina. Jis gauna visai nedidelę algą ir nė kiek savo kraštui nenuseda.

Redakcijoje baigė statyt laikrašėio „Liaudis“ gegužinį numerį.

Straipsniuose būvo trumpa, visų metų partijos veikimo peržvalga; būvo atžymėti jos geri nuėjėtiejie darbai ir nurodyta nepasėkmės; taip gi būvo pabriežti tolimesnės kovos uždaviniai. Išėjė iš redakcijos, Tadas ir Arcas pasitiko vaikšėiojantį ant savo stovėnės policijantą. Šita figura tuojaus priminė Tadni jo gimtąjį kraštą.

— O žandarai, ar yra pas jus?

— Yra.

— O šnipai?

— Tai yra tyrinėjimų policija! Taip, yra.

— Ir daro jį kratas?

— Kratas? Na, ne! — pasididžiindamas atsakė Arcas.

Mūsų konstitucija prižiuri ypatos ir jos namų nepaliečiamybę! Niekas neturi tiesos snimti mane ant gatvės, nė gi daryti mano namuose krata. Mano gyvenimo vieta yra šventa. Bet, politiškųjų kratų pas mus visai negali but. Juk mės galime turėt, o kokias tik norime knygas, ir kiek tik mės norime. Tyrinėjimų policija mums yra labai reikalinga kitiems dalykams: mūsų laikų žmonija ir

(Toliaus tas)

auksuotų klonių, prie kalvoto gojaus. Taciaus prieš tokį reiginį diplomatas iršta ir apai- reiškia tikrame kriziočio išdi- dume. Zundsteino grumojimais išgazdintasai broliu ir Biru- „Lietuva“ (ypatoje jos „muzi- tes trijų, verda entuzijastišku- maldavimu, širdgėla, despera- cijos paliepimu.

Užbaigianti pirmąjį aktą „vienybė“ minios, tarsi banga- uzlieja pirmesniusius aūdus- Drasa ir pajiega akordų ir- taktu — ant estrados atgaivina- nustebintą pirmesniais atsiti- kimois sceną, skambėdama gi- erdmėje teatro, butinai liepia- glaustis draugė „dievuočiu“ klausytojui ir „laisvamanui“, „tantiečiu“ ir socialistui.

Kortina užsileido.

Nepermanant by kokio da- lyko jojo esmenyje, negalima- atpiešti nė įspudžio, kokį jisai suteikia; nepažįstant dalyko- esmens, negalima jo nupiešti- nė ideją persakyti: — Kad- giedrą rytmetį stulpuota spin- duliais saule, betekedama iš- apaugusio žaliās medžiās- užkalnio, su blaivia dangaus- mėlyne, su aplinkiniais kalnais- ir gojais atsimuša sidabrinėje- lygumoje, klonyje tylinėio eže- ro, — reginio užgipnatizuotas- žiuretojas gali tiktaisti istarti- „dailu“, „malonu“. Artistas- teptorius, išpedamas atskiras- reginio dėmes, nupiešia jojo- ideją gyvais dažais, poetas at- gaivina jaja žodžiu, sąryšyje- o paprastai apie tokį reginį- sako: „dailu“, „malonu“.

Kad rami, prasta ir iškil- minga vaidelyčių adoracija- pakilo nuo ankuro fantastiško- je žalsvai-mėlynoje šviesoje- scenos, mano lupos vien tik su- šnabzdėjo „puiku“ ir tokį pat- atsiliepiamą išgirdau šalia savęs- Nepažindamas muzikos slepi- nių, nemoku kitaip atsiliepti- apie vaidelyčių giesmę prieš- liepsnojančio aukuro. „Malonu- buvo klausyti ir žiuretū, buvo- „puiku“!

Neregys vaidila, drebloje- meliodijoje garbindamas die- vičius už jųjų duosnumą, atminė patogius senelius, ku- rie dar ir mūsų atminime- vaikšėiojo po sodžius su tik- romsionis lietuviškoms kan- klėmis, o ir dabar dar Lietu- vos senas „ubagėlis“ taiko- šventąsias giesmes prie „Biru- tės“ vaidilos gaidos.

Prisiklausydamas ekstazos- Birutės po apsiereiškimo Keis- tučio, išskirai aidą nedrašios, bet tyros ir aukojančios meilės- Vaidilos skundas gauзда- mas nekantrybe, rustybe, tar- tum, rinkdamas zaibus apgi- nimui teisybės, nerimasisia ap- siaubia visą minią, neiški- riant ir paties gudruolio kri- vės; o užbaigianti vaidinimą- minios sutartinė skarduoja- linksmumu po pergales klivi- čių, nevaržomū pasididžiavimu- pasigėrėjimu, aidu besiar- tinančios puotos.

Kortina nusileido.

Tame piešinėlyje norėjau- atmušti tuos jausmus, kuriuos- manyje pažadino „Birutė“- nors mano pareiga per lošimą- ir neleido stropiaus įsiklausyti- į josios harmoniją. Kito-kod- šiame atvėjuje ir negalėjau- stengtis, nes, tiesiog, būčiau- vertas pasigailejimo, jeigu

bandyčiau svarstyti reikalą- tokios pakraipos, sulyg kurios- esu pliku obskurantu; paga- lios, nenorėčiau šiame atvė- duje. Zundsteino grumojimais- juje taip gi atsistoti į eilę su- „Lietuva“ (ypatoje jos „muzi- kos mylėtojo“ redaktoriaus- kuri, lygiai po pirmamjam- Chicagoje p. Petrusko kon- certui, taip ir po „Birutės“,- rimtai įrėmus sprandą dogma- tais „gerai“ ar „pusėtinai“- apkainoja muziką, drauge nu- rodydama kur kam reikia mo- kinties ir kur reikia „maneki- nai“ statyti... Jau gi, kad- nieko pasauleje nėra tobulo, bet taip gi — šiandien jau ir- dogmatai reikalauja raciona- liško išdėstymo. Girdeju, kaip besiskirstanti publika- karštai ir „su pasididžiavimu- kalbėjo, kad Amerikos lietu- viai dar niekad panašiai- taip pasekmingo vaidinimo- nesurėngė, kaip kad „Birutė“, užtai „Lietuvos“ recenzija... et, man ją dievai!...

Jonas Sulkus.

Vietines ziniuos.

— Gegužio 30 d. New Yor- ke pradėjo eiti anglų kalboje- socialistų dienrašėis „The- New York Evening Call“ (New Yorko vakarinis šauk- lys).

— Nuo Ellis Island salos- pabėgo šeši sulaikyti atėiviai- italai, kurie esą įtariamai anar- kistais. Jie išlindo per van- denį leidžiančias triubas ir ma- tų tyty išėdo ant laivuko, kurs jų- kūr nors pakrasty laukė.

— New Yorke susitvėrė be- darbų sąjunga. Tarp kitų- savo siekių, nusprendė užkvies- ti milijonierių Rockefellerų- ant debatų ir patarimų, kas- daryt. Milijonieriaus išpažin- ties klausytojas, kun. A. Ked, atsakė varden savo avinėlio, kad nė jis nė anas, nežina ko- bedarbiams pasakyt.

— Brooklyne išsiplėtojo ty- mų (jiedros) ir škarletinos- epidemija. Per porą pasku- tinių mėnesių susirgo 4.316.

— Laivas „Mauretania“ vėl- padarė naują suolį: iš Angli- jos į New Yorką pribuvo per 4 dienas, 20 minutų — atplau- kė greičiausia negu koks lai- vas ir net 7ioms minutoms greičiaus už garsųjį „Lusita- nia“.

— Ant kampo Howard ir- Dean gatvių būvo gana keis- tas atsitikimas. 12 metų ber- niukas G. Earl, bandė nuo- stogo leist popierinį lakuną; drutai apviniujo ranką su- šniuru, ir paleido. Lakunas pa- sikėlė ir nutraukė nuo stogo- orą ji patį. Žmonės matė, kaip oru lėkė vaikas ir paskų- iš augšto nukrito. Subėgė, atrado jį sveiką, tik labai- persigandusį ir ... trukusias- kelinaites.

— New Yorko badaujan- tiems mokyklų vaikams tapo- tuotartaru aprupina bedarbių- kudičius maistu, suaukuoja- mu iš miesto. Tokiu budu- maitinasi apie 5.000 vaikų, ku- rie jau iš mažes pratinasi nau- dotiesi almužna.

— Siemet „nemažiau milijo- no balsų turės socialistų par- tija“ — taip anądien Wilja-

mas Haywood Brooklyne pra- našavo, — kalbėdamas į minią. Kapitalistai, pagal jo žodžius- pastumėję žmones prie socia- lizmo trims šuoliais: piniguo- čiai parengė krizį, teismai- uztvirtinę pabrikuose „juoda- listą“ persekiojimui darbinin- kų ir ant galo vėl teismai už- dėjo ant darbo sąjungų dide- les bauses pinigais už boiko- tus.

— Maspethe, bekraujant rās- tus iš vežimo, viens iš viršų- stovinėčių rankų išalydo ir nu- sileido stačiai į galvą A. Sal- čio (regis, kad lietuvis). Jis- tapo ant vietos užmuštas. — Bėda be darbo, baisu prie dar- bo!

— Birzelio 13 ir 14 dd. Broo- klyne atsibuvo visos Ameri- kos lietuvių moterų susiva- žiavimas. Delegačių būvo pris- siusta netik iš Naujosios An- glijos, bet ir iš vakarinių val- stijų. Sutverta pirmėivių mot- erų susivienijimas, kurs sten- gsis apšvietimo keliu pakelti- lietuvačių tarpe kultūrą. Smulkmenų čionai nepaduoda- me: tilps apie tai plačiau se- kanciuose numeriuos.

PERŽVALGA.

— Lietuvoje prasidėda aiš- keti visuomenės pilioriai. „Žarija“ (17 N) plačiai apra- šo apie kunigą Ambraziejų, kuris tveria Vilniuje draugi- ją kovoti su lenkais bažnyčio- je, rengia prieglaudos namus- agituoja už nupirkimą Verkų- dvaro „tikrai lietuviškai“, kolonijai, veičiasi medum ir- ir... gydo moteris. Ant ga- lo leidžia „Šviesa“. Anot „Žarijos“ bendradarbių, tai- visi tie kunigo A. darbai esą- — iš viršaus pučiami muilo- burbulai, o apačioje guvus- piniginis gešeftas. Neseniai- atsibuvusi Vilniuje byla, ku- rioje tula mergina skundusi- kun. A. už nusukimą 200 rub- lių, kuriuos būvo ji įdavusi- į prieglaudos statymą. Prieg- lauda neatstojto, bet sumany- tojas renka pinigus ir gana. Net ir su vyskupu Roppu kun. A. vis dėlei pinigų, o ne: tie- siai tikėjimo reikaluose susi- pykęs. Jeigu „Žarijai“ tikėt, (o ji da ir daugiau prizada pa- sakyt), tai kun. Ambraziejus- bus emęs lekcijas nuo Ame- rikos kunigo Miluko, kuriam- taip gi biznis, — tai dieviška- ir tautiška užduotis ant šios- purvų pakalnės....

— Beje, apie kun. Miluką- išsitarus, reikia primint, kad- su mūsų dvasiškuoju biznie- rium jau pradėda pildytis- labai prozaiška lietuvių pa- tarlė: „Prilips ozys liepto ga- la“. Jis savo uolum kursty- mu lietuvių vienų prieš kitus- tokį įsigijo vardą, kad net ir- dievoti žmonės pradėjo jo ne- apkęst. Šiomis dienomis, kun. M. tapo perkeltas vyskupo iš- Girardville į Šenadorį. Tą- išgirdo Šenadorio parapijonai- uzrakino bažnyčią ir pasky- rė sargybą kun. Miluko nei- sileisti. Pribuvęs kun. Milu- kas ir sutikęs tokį sau priėmi- mą, nerado kitokio būdo įeiti- į Dievo namus, kaip su pagel- ba... kirvio — iškirto zakria- tijos duris ir įėjo. O klebō- nijon tik langą išdauzus save

igyvendino. Ištikro prilipo. —Lietuvių Moterų Sąjunga (Lietuvoje) buvo beskirianti nuo savęs delegatę į visos Rusijos moterų kongresą, kurs turejo atsibuti Petrapilėje birželio 1 d. šių metų. Dabar praneša yra, kad tas kongresas tampa atidėtas iki šių metų gruodžio 10 to.

—Birželio 16 d. Chicagoje bus lietuvių, Rymo katalikų susivienijimo seimas. Kun. Kudirka, to susivienijimo pirmasis, rašo „Žvaigždėje“: „Gaila tik ką šaukiam seimas kasmet ir ten daug visko nutariame, tik niekad tų nutarimų neįspindome.“ O kun. Saunaitis jam pritaria: visi mūsų agitavimai pasilieka tuščiu židu arba balsu šaukiančiojo girioje. Ir esą: „Nieks negali kitam įteikti doros pats jos neturėdamas“. ... Nė, nepatįs save pradeda šmeižti! Kas tą girdejo, kad kunigai neturėtų doros?..

Iš Lietuvos.

Vilnius. Teismas. Vasario mėn. Vilniuje buvo nagrinėjama Vilniaus krasos ir telegrafo valdininkų byla, kaltino už priklausimą krasos ir telegrafo sąjungai ir už streiko surengimą. Teismas pasmerkė 10 žmonių. Pasmerktieji padavė skundą senatui; 9-ių jūjų skundus senatas atmetė ir teismo nutarimą pripažino teisingu, vieno —gi priėmė ir teismo nutarimą atmainė.

—Lietuvių kalba mokyklose. Vilniaus gub. pradinių mokyklų vyriausybė šiomis dienomis išsivertinėjo į mokyklas kuriose mokina lietuviai mokytojai, aplinkraštį, pagal kurių nuo rudenį Vilniaus gub. mokyklose lietuvių kalba gali būti išguldoma taip pat, kaip ir Kauno gub.

Kaunas. Vyskupo mirimas. Gegužės 2 (15) d. pasi-mirė, 74 metų senelis, Žemaičių vyskupas Paliulionis. Jis buvo žinomas kaip apskrus politikas: „bekevodamas“ su valdžia, mokėjo išsilaikyti ant vietos 25 metus, klausėsi ponų — didikų, bet stengėsi neužgauti ir valstiečių. Tarp ponų buvo žinomas kaip „li-tvomanas“, tarp lietuvių kai-po „ponams atsida-vęs“. Ilgai skersavo prieš lietuvių judėjimą, bet pagaliau supratus, jog be „vienybės“ nieko pas mus nepadarysi, susidėjo su jaunais kunigais — „litvomanais“, suvienijo juos su klebonais ir padėjo jiems organizuotis prieš visus, ką trokšta tikros šviesos ir laisvės.

Suvalkai. Varšavos generalgubernatoriaus įsakymu septiniuose Lenkijos gubernijose panaikinti laikini generalgubernatoriai, paliekant karostovį. Tarp jų pašalinamas ir Suvalkų generalgubernatorius.

Vilnius. Teismas. Gegužės 2 d. Vilniaus teismo ru-mas nagrinėjo šias bylas: Už priklausimą prie soc-dem. partijos grafo Tiškevičiaus maluno darbininkus pas-merkę I. Dambrovski — me-tų tvirtovėn; J. Kapaš — Sni-gelski, Juozą ir Aleks. Grinius

ir V. Biesekirskį — 1 m. tvirtovėn kiekvieną; M. Oliševskį iš teismo. Gynė — prisiėk. adv. Tarchovskis. Gegužės 5 d. nagrinėjo J. Kisimo ir Smalsčio bylas. J. Kisim (žydai) buvo kaltinamas už tai, kad jis 1905 m. Rokiškėje, laike demonstraci-jos, nešęs juoda vėliava su parašu: „Mirtis tiromams“, o jo draugas Smalstys (lietuvis) nešęs raudoną vėliava su pa-rašu: „Tegul gyvuoja Seimas Vilniuje“; Kisimą teismas nu-baudė 6 mėn. tvirtovėn. Už-skaidius tą laiką, ką jis jau se-dėjo palnosoavo. Smalstys teis-man neatėjo.

—Girdėjome, kad Gegužės 17 d. Vilniuje bus pirmasis Lietuvių Dailės Draugijos koncertas, kuriame žada dalyvau-ti garsioji Varšuvos operos dainininkė Stojovska, kompo-zitorius — pijanista Čurlianis ir jo vedamasis lietuvių choras. „Liet. Uk“.

Marguminai.

Table with 2 columns: Location/Category and Value/Count. Includes entries for Ygyventojų skaičius, Japonijoje, Austrijoje, Turkijoje, etc.

In skaitytojus!

Kurių laikas pasibaige ir gavote žinę už „Vien. Liet.“; malonėkite užsi-mokėti prenumerata, nes antraip šis paskutinis nu-meris siunčiamas.

„Vien. Liet.“ admini-stratracija.

Apsirikimu patai-symas.

Praėjusiame „VL.“ num-straipsnely „Kritiškas pieš-nėlis“ yra įsiakverbusi klaida: pol. 3, skiltis 1 eilutė iš apačios 18 dabra skamba: „tas įveiks to bus viršus kas stiprus“ autoriaus gi pasakyta šaip: „kas įveiks to bus viršus“ — taip skamba ir „Gyvybėje“.

Krasos dėtutė.

Lėšajam. Chicago. Zim-te, jau buvome gavę kitą to-dėl Tamistos nebetalpinamė. P. Brazauskas, Amagan-zett, R. I. Eilutės netilps, nes neatsako poezijos taisyk-lėms. Geriau rašinėkite žinutes, Eilijų rašymas yra pri-gimtu ir išsilavinusių poetų dalykas.

Mūsų žingunė.

K. Seštoka — Amerika — kultūros šalis!

Nauji raštai.

Kirpikai arba avelių pie-mėnėliai. Eilemis parašė Lie-pukas. Išleido Žirklų Bro-lija per Dilgėlę. Philadel-phia, Pa. 1908. Pust. 16.

Prišušta iš „Dilgėlių re-dakcijos.

Senoves lėkimas. Parašyta Jasuano. Ka gero veikia pa-brikantas? Prancuziskai La-fargue parašyta, versta Ja-siuano. Bellshille. Scotland. 1908. Pust. 6. Kaina 1 penas.

Prišušta iš „Rankpelnio“ redakcijos.

Gyvenimo gabalėliai. Para-se K. Stkls. Chicago, Ill. 1908. Pust. 50.

Prišušta iš „Kataliko“ re-dakcijos.

Pikta bobā-baisėnė už vel-niā. Vieno veiksmo komedi-jėle. K. Stiklius. „Ežio“ izdas. Vilnius, 1908. Pust. 16. Kaina 5 kap.

Prišušta iš „Ežio“ redak.

Pajlėškojimai.

Ai Simanas Grigelis, pajlėškau savo psobrolį: Juožapā ir Vincā. Juocius, kurie pirmiau gyveno Ed-var-dsвилle. Pa. dabar kelinti metal-nieko mėzinau aš apie juos. Mel-dziū atsišaukti jie patįs ar kas apie juos žino, ant šio adreso: Simas Grygelis, 40 Sheriden st. Wilkes Barre, Pa.

Jaunas veikinas įšėko bilė kokio darbo. Inteligentiškas moka šnekėt angliškai.

John Morris, 120 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Susirinkimas.

Baš laikytas T. M. Dr. — 188 su-sirinkimas Fittaton, Pa. 10tos ku-p-os. 21 m. birželio 1908 m. 11:30 val. po pietų, svatinoje M. Juokė-vičiaus 68 N. Main st. ant kurio visi šėnai naziš katram miela Tėvyne, prašom atsilankit ir naujus atsivest-narius.

Raš. J. P. Cepnlis.

15 kuopa „Tėvynės Myletojų Draugystės Shenandoh, Pa. Socija-listų klėobe, kampaš 8. Main ir E-Lloyd gatvių, diena 21 birželio 4ta valanda po pietų, laikys susirinkima-Melđziame susirinkti kuoskaitlin-gianais atgaivinti mūsų kuopā, kuri jau nuo ketetos metų gyvuoja. Užprašo kuopos prezidentas A. Audiejaitis.

Lietuviška karčiama.

JUOZO JUODZEIKIO Skapas alos, porteris, gardi ariėlka, visokie žypas ir oigeraai kvėpian-ti. Telpgi biljardas dēl zobora. Coaldridge, Pa. Šet pėikē vieta randait netolli Wilkes-Barre, Pa. Lietuviai, uzkėikē pas savo tautietē.

LIETUVI DARBININKE

Ar nori pažiūrėti į savo gy-venimo veidrodį; tai skaityk „RAISTA—THE JUNGLE“ Tā knyga apart pamatimo vi-ško ypatingo aprašymo, pa-mokys kaip apsisergėti gyve-nimą nuo visokių nelaimių. Temyk, ką iš daugelio skaity-tojų apie „RAISTA“ rašo:

SHEBOYGAN, Wis. GUODOTINAS TAUTIETI! JONAS NAUJOKAS. Negaliu iškesti nepadekavojęs Tamistai už Tamistos darba — iš-vertimā iš angliškos kalbos į lietu-viškā „RAISTA“. Nuo pat pradžios mačiau laikraščiōse apgarsinimā, kad jau išejo iš spaudos, bet dar vis ne-priėrengiau parsitraukti, vienok kad partraukė mūsų geras tautietis, V. Grabauskas, tai tada ir nusipirkau „RAISTA“ ir pradėjau skaityti. Iš pradžios man atrode ne šis ne tas bet kuojā toliau tuom žingėdžiaū, ir skaiciaū seilė rydamas iki pusiau-nakčiu, kad net visai atsisakyriaū nuo toip vadinamų šventknygių ir visas šventas knygutes sudėginau. Ska-itau sviėtiškās knygas, nors čia yra tokių lietuvių kurie mane bedieviau vadina, bet kaip jau dabar tų bedie-vių yra įvalias daug, tai neatbojam. Baigdamas rašyti, dar Tamistai de-kavoji už „RAISTA“. — Mislinaū, kad ne vienam mūsų tautiečiū at-daris akis „RAISTAS“. O Tamistai lai buna amžina garbė už tokj dar-bā, tai yra, išleidimā tos knygos.

SU DAUG LINKEJIMU, Pius Aleksinas

617 1/2, Alabama Ave., Sheboygan, Wis.

Teisybė pasakius, „RAIS-TA“ žmonės labiau skaito, negu kokiā nors kitā lietuviškā knyga. Kaip girdejome nuo išleistojaus, jau nedaug teliko už tai kurie dar neturi tos kny-gos, tai pasiskubinkite nes-pakūti sunku bus gauti. „RAI-TA“ galima gauti „VIENY-BES“ redakcijoj, arba staciai nuo išleistojaus, pasiunčiant vienā dolerį ir adresuojant iš-leistojaus vardu:

J. Naujokas, Madison Sq. Box 189, NEW YORK, N. Y.

ANT PARDAVIMO NAMAI.

Su laisnems Hotelis, Duryea Pa Adresuot: Johns Obratšas Duryea, Pa. ar Rhone, Pa.

PIRMAS METINIS

Piknikas!

Lietuvių Amerikos Ukesų Klubo, Nedėlioje, 21 birželio (June) 1908 m. Prasideis 1-mā valanda po pietų CRAUER'S RIDGEWOOD COLOSEUM, Cypress Hill, arti Myrtle ave., Queens, L. I.

PIKNIKO KCMITETAS: Prezi-dentas—Andrew Kəndrick, Vice-presidentas—A. Žukauškas, Sek-retorius—A. Zalskis, Kasierius—A. Bendžiavičius. Brie durų V. Sab-nauskas, A. Lelis. Prie bolijū—J. Slekia, P. Simuša. Floor'ger—Karpus. Prie tikietų—P. Vizbaras, V. Kreuciuodas. Tiktietas vyrams 25 ct. Drangys-tėms dovanai. Nuvažiuot galima šiais karais: Bush-wick ave., Union ave., Throop ave., Nos-trand ave., Broodway ir mainantės ant Myrtle ave. karo

Teisingumas yra gerian. siu sumaningumu.

Nedėlto, kad jis papildė kokiā piktadejįstje, vertā atėmimo gyvas-ties, tik delto, kad jis prasikalto didžiausiu prasikaltimu. Jis vedė gyvenimā taip, kaip tukstančiai ve-da, naudodamiesi iš jo, neuzginda-mas jokio sau smaugimo, kol ant galū susirgo. Gydytojas pasakė jam aiškiai, kad toksai gyvenimas, kokj jis veda, pasmerks jį mirėiai, pasirenkant gi vidutiniškā gyvenimā jis galētų buti išgelbėtas. Kiek tai žmonių priejo prie galo, pirma laiko per nepašymā keliatos apsi-reiškimū, kaip ve nuždymas noro valgyti ir silpnumas: Jei jie tuo-jaus butų vartoję Trinerio Ameriko-niškāji Elikasyrā Karčiojo Vyno, tai jū grumoliujimo organai butų pri-versti buvė atlikti darba sykis į sy-ki! Kas reiskia sveikatā ir stiprybę. Vartok šią didįj vaistā visose klu-tyse pilvo ir vidnių, nervingumo ir nevalyumo kraunju. Juozapas Tri-neris, 616-622 So. Ashland ave Chicago, Ill. patarimas visiems dy-kai.

Temykite Visi.

Stella Macveizntė, Lietuviė bėlęs mokiā, Stenografijos. Užtima ir atliks svarbiausias reikalus žmonėms užsiėmimė provū, vertimus atliks iš angliško lietuviškai, iš lietuviško ang-liškai arba iš lenkiško angliškai ar iš angliško lenkiškai. Gabel vartoję Typewriter (masina drakavojimo). Jostos offices 136 E. Main st. Plymouth, Pa. Itikate kreipkitės pas savo liet valit!

Excursion!

in Mountain Park. parengia Drang. Darbininkų Klubo iš Plymouth, Pa. ant 2 spė dienos Liepos 1908. Treisinis išeis nuo Plymouth function dypo 8 tū val-ryte, sites South Wilkes Barre ir Ashley, grys 9 val vakare. Tiktietas suaugusiems 50 ct., va-ksams 25 centai. Uzkėičiame vie-tinius ir iš aplėinkes. KOMITETAS.

PAGAUKIT VAGY.

Simanas Voveris, Kauno gub. Tel-siu pav. parapijos Laukuvos. 6 me-tai kaip Ameriko, buvo Elizabeth, N. J. sužeistas pabrke ir provojoni su pabrkantru. Pavoge 5 dziego-rius, 3 žiedus, (vienas su literon J. D.) du lenciogelius, 24 dolerius ir viena eilė drabuziu. Rūpautas, plaukai jaodi, tvari randa po-paizau-nas. Senas 40 metų sulinkias biske-lj. Kas sugaus, gaus \$25.00 Z. Dirgelas, 124 Cherry at New York, N. Y.

VISI

Nauji skaitytojai, kurie užsiėmę „Vienybė Lietuvosniukū“ gaus prie-du knygų už \$1.15, pagal pasiūni-kimā iš katalogo, kuri pasiūniūci visiems dovanai.

P. Mikolainis, Box 62. New York.

LAIKE NELAIMES. Isinaritime ir isankime kokiō m-nario vartok remai DR. RICHTER'S Anchor Pain Expeller. Palengvina, nagedo romas. Laikik visada namie, ir zirek kat butu su mus zenko ankeru ant vismano. Visi apkektorei pardelta po 25 ir 60 centu. F. Ad. Richter & Co., 315 Pearl St., New York.

Lietuviškas Advokatas

Elias Rosenthal Perkėlė savo kancelarijā nuo 404 Grand st. po. 302 Broadway, 18 lubos (floor) New York.

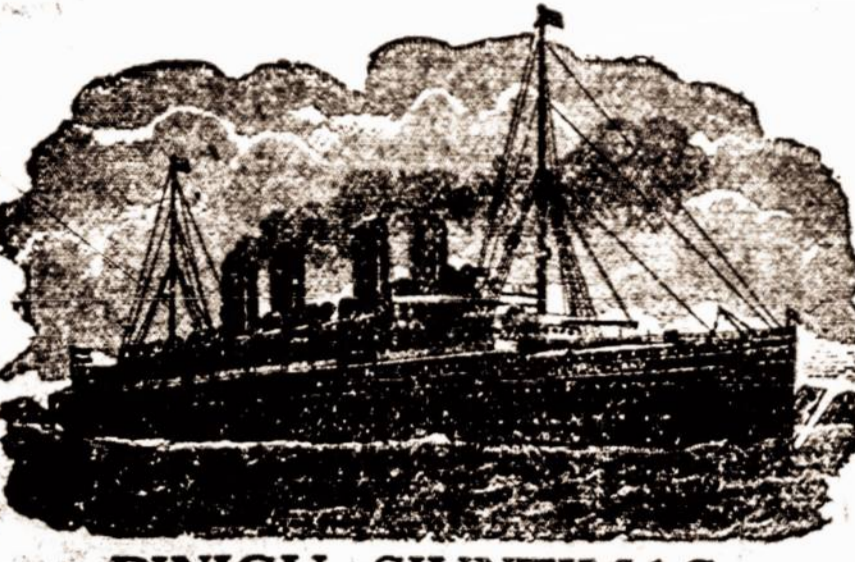
LORILLARD'S STRIPPED SMOKING TABAKAS. Yra Tik Vienas Ilgas TABAKAS. Kiekvienas rukojejas ar kramtytojas gali pasakyti ta. Temykite dažna lapu ir kuponu (ar tiktiet) LORILLARD'S STRIPPED tabako — paskui pažiarekite ki-tu; tamsus dažas, apipaves ir vadinamos ilgneis. Jeigu jus nesiturbacysite, tai bus jums indnotas supuves ilgas. Vietoje gavimo. LORILLARD'S STRIPPED TABAKO. Skaitykite mūsų paskyrimus 50c. už šimta LORILLARD'S STRIPPED kuponus (ar tiktietus). Temykite ar jus rasite pinigini paskyrima už kuponus, kurios ki-ti pabrikai iškerinti aplink. Palyginkit mūsų lista su kitu pabriku — tada matysite kad tik jie prašo milasir-dystės jus prieš mūsų kuponus. Dėl jus niganedinimo ir nagedos padarykite kartą — o pasikū visados busite pirkikas LORILLARD'S STRIPPED. Pas jus krautuvniuku — dėl rukymė ar kramtymo.

DIDŽIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA AGENTURA

PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.

Ofisas

120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.

Ofisas

224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

PINIGŲ SIUNTIMAS.

Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą.

ŠIFKORTES.

Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų į kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti.

Gyvenanti kituose miestuose taip pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip tai: šifkortes ir pinigų pasiuntimą.

DIDŽIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ.

Čia galima gauti visokias lietuviškas knygas, kokios tik yra išėjo iš po spaudos, kaip svietiškas taip pat ir maldų knygas.

Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip:

J. J. Paukštis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

VIENTYBES LIETUVNIKŪ AGENTAI.

- List of agents in various cities including Alden, Baltimore, New York, etc.

PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRUGELI. Skanus alus, gardi arietka, elius, visokis vynas, kvepenai cigarai, ir puikių užkandžių.

Julian Czupka, Advokatas ir Notary Public. Ofisas: 3 N. Main st., Wilkes-Barre, Pa., kasdien.

„Lietuvos Ukininkas“.

Laikraštis skiriamas darbo žinovams, eina kartą per savaitę, iš Vilniaus, Lietuvoje. „Lietuvos Ukininkas“ rašoma apie žymiausias Lietuvos reikalus, apie žemės valdymą, apie valščiaus mokyklas ir žmonių laisvę, apie vyriausybės darbus ir politiką ir tt.

PLYMOUTH NATIONAL BANK, East Main st., Plymouth, Pa. KAPITALAS... 100.000 PERSIVĖSIS... 20.000

Bukie linksmas!

Muzikantai abelai linkimai, pertai plaukus turį storus liuzus ir neslenka ir nera plieskanų, pertai kad nėra nervingi, užsiėmimas yra geras ir nevargina jų.

MĒSINYČIA

Užlaikau kasdien šviežią mėsą, kiaulieną, veršieną, jautieną, avinėtinę, kumpiai švieži, rukyti, dešrų galima gauti visokių didelių pasirinkimų.

DR. O'MALLEY RUPTURO SPECIALISTAS. 1880 Daugiau kaip 20m. 1908 Aš paskėmingai gydau visokių skyrių RUPTURĄ

TIKRĄ RUPTURĄ, NETIKRĄ RUPTURĄ, VANDENS RUPTURĄ. Be peilio, be skausmingų ir pavojingų operacijų. Aš išgydžiau patenkanciai daugiau 12,000 ypatų, o su manim nieks nelyginas gydime šios ypatiškos liuzų klasos.

ANT PARDAVIMO. Iš priežasties išvažiuavimo į seną kraują, parduodu sliuna ir stubos formiųjų už labai žiųjų prekių.

Farmos ir Turtai! Randasi New Yorko Staito Lietuviškoj kolonijoj da daugybė farmų neparduotų! Daug mūsų brolių jau čia apsigyveno ir stipriai laukosi.

DR. O'MALLEY (Specialistas). 158 S. Washington st., Wilkes-Barre, Pa.

Šiame ofise kalbasi lietuviškai ir lenkiškai, ir j čia visas-gromatas, reikia adresuoti. Aptras ofisas: 134 Washington ave., Scranton, Pa.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skandėjimų, KAULŲ, PERŠALIMO, REUMATIZMO, STRENU SŪPĖS, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ.

Turime gyduoles nuo visokių ligų, kokios tiktai randasi ant svieto teip del senų žmonių, kaip del kūdikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviškai“ vaistai jau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tavę!

Albertas G. Groblewskis, Cor. Elm and Main Sts., Plymouth, Pa.

HOTELIS VIN. DAIJNO 12 W. Main st. Plymouth, Pa. Užlaiko visokios arietkos, vyno, skanaus alučio, porterio ir kvepenai cigarai.

J ir K Broliai Abraičiai, Visiems žinomi jau 22 metai biznįje.

ANT PARDAVIMO. Iš priežasties išvažiuavimo į seną kraują, parduodu sliuna ir stubos formiųjų už labai žiųjų prekių.

Farmos ir Turtai! Randasi New Yorko Staito Lietuviškoj kolonijoj da daugybė farmų neparduotų!

DR. O'MALLEY (Specialistas). 158 S. Washington st., Wilkes-Barre, Pa.

ANT PARDAVIMO. Iš priežasties išvažiuavimo į seną kraują, parduodu sliuna ir stubos formiųjų už labai žiųjų prekių.

Farmos ir Turtai! Randasi New Yorko Staito Lietuviškoj kolonijoj da daugybė farmų neparduotų!

DR. O'MALLEY (Specialistas). 158 S. Washington st., Wilkes-Barre, Pa.

ANT PARDAVIMO. Iš priežasties išvažiuavimo į seną kraują, parduodu sliuna ir stubos formiųjų už labai žiųjų prekių.

Farmos ir Turtai! Randasi New Yorko Staito Lietuviškoj kolonijoj da daugybė farmų neparduotų!

DR. O'MALLEY (Specialistas). 158 S. Washington st., Wilkes-Barre, Pa.

RAISTAS

Garsingoji ir labai pageidaujama knyga, jau išėjo iš spaudos, lietuviškoje kalboje. Ji parašyta vieno iš geriausių Amerikos raštininkų.

Raistas teip žingeidi ir visoj pasauleje reikalaujama, kad jau išversta į 18 kų visokių kalbų. Mums tuom akysvenė, kaip Amerikonas aprašo lietuvius, nuo išlipimo iš laivo ir visą gyvenimą Amerikoje kaip z rcole — perstato.

Perskaitytes Raistą, geriaus pažisi Amerikos gyvenimą, ne kaip daug metų čia gyvenę, ir visų sukybių paslaptis; ir strasi kaip padaro apgavikai didelius pinigus. Daug kytrumo.

Raistas aiškiai parodo, kaip kapitalistai barbariška apgaudinėja darbininkus, kaip suzaga jų moteris, suardo šeimynų gyvenimą, nustume į paleistuvystę, ir kaip mėsos skerdingyčios, primašo visokių biaurybių ir nuodijant žmones.

Raistas didelė knyga ir nors daugiau prokiuoja bet sumažėjus darbams, o turit laiko žmonės labai nori tą knygą skaityt, tai nuleidau tik už 1 dol. Paskini pabrangta.

Stuociant pinigus a trisuot: J. Naujokas, Madjson Sq. Sta. box 189, New York City.

RUKANTIEJIE TABAKAI!

Jau giję padeste platinti apgarsinimą apie mūsų tabaką, parduodamas jį vertės \$5.00 dė jęgų draugu, mes duosime jum TA GRAZ I ZIEGORIELI DYKAI!

ADRESAI CENTRALISKŲ VIRŠININKŲ „VIENTYBES MYLĖTOJŲ“ DRAUGYSTĖS. Pirmesdis: B. K. Balačevičia, 828 32-nd st., Chicago, Ill.

Jonas S. Lopatto, Attorney and Counsellor-at-Law (Lietuvys advokatas pabaigęs Pensilvanijos Universitetą), užsiima vartyu proryų vitsnose teismuose.

Tai yra Teisybe,

kad tokis daktaras, su kuriuom ligonis negali susikalbėti, jam nieko nepagelbės.

ŠIOS APIELINKES TAUTIEČIAI SAKO, KAD Dr. Albert Kaufman GERIAUSIAS GYDYTOJAS.

Kiekvienas žmogus, kuris tik pas jį gydėsi, tą patvirtina.

Aš praktikuoj su pasisekimu jau daugelis metų ir užsi-pelniau nuo žmonių simpatija ir prielankumą už savo gerą pasielgimą.

Kurie serganti negali atsilankyti asabškaai, tai rašykite laišką aprašydami savo ligą ir skaudėjimą, tada apreiškiu išgydymą ir išgydymo kaštus, jeigu ligonis tinka ant to, tai tuojaus pasiunčiu gyduoles ir ligoniui reikalingus daiktus ir aprašome vartojimą gyduolių.

43 S. Washington st., Wilkes-Barre, Pa. Europiškas ir Amerikoniskas Elektriskas Gydymas.

Naujas Telephonas 1005. VALANDOS: Nuo 8 iki 10 ryte; Nuo 12 iki 4 po piet; Vakaraie nuo 6 iki 10.

A. M. Martus

McHenry... Je gėri DEPTINE... Hancock Square, New York City.

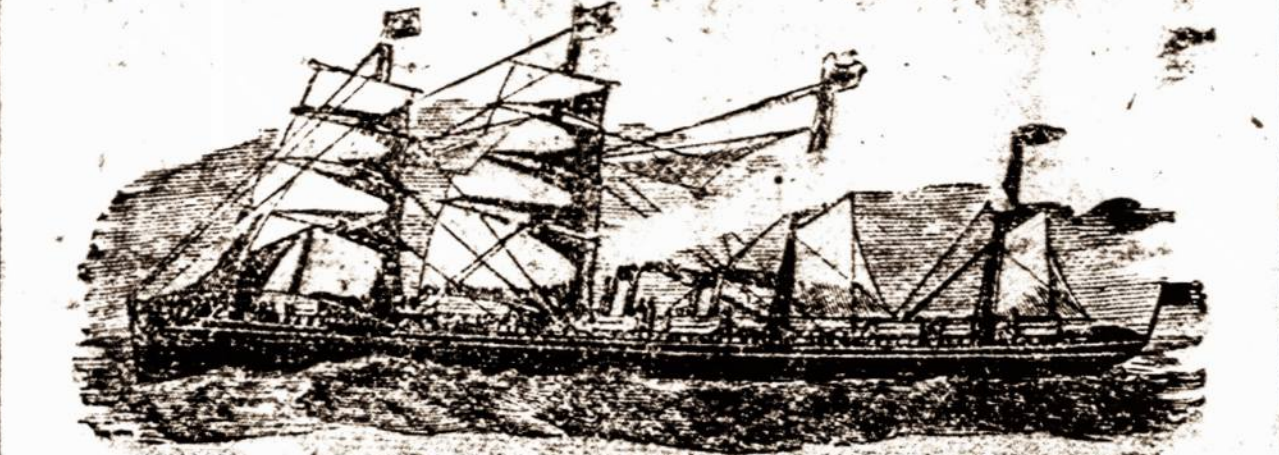
Labai puiki mašina drukavojimui.

Prekė \$7.00... Dabar yra gera proga šią mašiną pigiai nusipirkti ant šio adreso: J. J. Pauksztis ir K. Brazys, Brooklyn, N. Y.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS... Scientific American... MUNN & Co 361 Broadway, New York

Max Kobre Litewski i Polski BANK... 40 Canal Str., 142 Division Str., New York

Prieteliai! duodu jums žinią, kad mes, parduojam Sifkortes ant visų greičiausių laivų už pigiausių prekę. Esu užtvirtintu agentu ant linij...

PUIKIAUSIS SALIUNAS JONO RAIŠO... 769 Liberty Ave. BROOKLYN, N. Y.

Lietuviškas Ziegormoistras... M. MINKUS, kampa Hancock ir 236 E. Market str. Wilkes-Barre, Pa.

DOVANAI VISIEMS Temykite gerai! TIKRAI LIETUVIŠKA, DIDELĖ KRAUTUVĖ... K. VILKEVICH. 112 Grand st., Brooklyn, N. Y.

PRETELIAI LIETUVIAI... 12 dideliai ir 12 mažai... H. B. ROSENSON, BROOKLYN, N. Y.

TEMYKITE BROLIAI!... W. G. SAVA, WILKES-BARRE, PA.

GERIAUSIA UŽEIGA PAS VINČĄ ŽARSKĮ... 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

M. ROSENBAUM Geriausė dėl Lietuvių Agentura ant visos Philadelphios... 609 South Third str. PHILADELPHIA, PA.

PUIKIAUSIOJ VIETŲJ SALIUNAS AND. LINONIO... 111 Wythe Ave. Brooklyn, N. Y.

Lietuviškas Dzegornikas... 49 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

HOTELIS A. NATAUCZIO, 218 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAM PAS JONĄ KULBOKĄ... 74 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

IR VEL 100 TUKSTANČIŲ ISZLEISTA

LIETUVIŠKOS Daktarizskos KNYGOS... VADOVAS IN SVEIKATA... Didžio 208 puslapiu

Nes pirmesnės po 50 tukstančių laidas; kaip bitės lietuviai išnesioje — po visą pasaulį knygas. NAUJA paskutinė 100 tukstančių egz. LAIDA, su daug pridėjimų ir išaiškinimų, apie visokias ligas; kaip būti sveiku, nuo ligų apsisergėt, išgydyt ir žingeidžių paslapybių žmogaus gyvenimo — pripildyta

Agnieška Daškene N. Dakota... Juozas Nikelis Johnstown Pa.

The Collins New York Medical Institute 140. WEST 34 STR. (arti Broadway) NEW YORK N. Y.

Jonas Dzedolikas Lietuviškas GRABORIUS... 509 Main st. Kingston, Pa.

W. SŁOMINSKA, CHICAGO, ILL. 679 Milwaukee Avenue... DVIEMIS MEDALIAIS

PUIKUS HOTELIS! KAZ. MILIŠAUSKO... 16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.

KARUNŲ, SZARPU, KUKARDU, ROZETU, BERLU, MARSZALKINIŲ LAZDU ir tt.

P. V. Obiecinas & Co Cor. 12-th and Carson st., S. S. Pittsburg, Pa.

VIEŅYBE TENIS GALYBE VIENINTELĖ LIETUVIŠKA ARTIEKA VINCO DAUNARŲ... 132 BEDFORD AVE. BROOKLYN, N. Y.

In 7 dienas per maršas... 171 N. Main st. Pittston, Pa.

Isidor Glou. Antanas Staszauckas. 102 Main st. Plymouth, Pa.